

Schrijven, hyven, facebooken, rappen en tweeten over criminaliteit en de politie. Een talige kijk in de leefwereld, normen en waarden van Nederlandse jongeren.

T.C. van Charldorp
R.A.M. van den Heerik

Juli 2013

Inhoudsopgave

VOORWOORD

1. Inleiding
 - 1.1 Introductie
 - 1.2 Probleemstelling
2. Methode
 - 2.1 Online etnografie
 - 2.2 Corpus samenstellen
 - 2.2.1 Privacy
 - 2.2.2 Het uiteindelijke corpus
 - 2.3 Analyse van normen en waarden
3. Analyse
 - 3.1 Inleiding
 - 3.1.1 Categorie 1: criminaliteit
 - Grenzen van criminaliteit
 - De goede burger
 - Opinie over straffen
 - Samenvatting
 - 3.1.2 Categorie 2: de politie
 - Opinie over de politie
 - Wat jongeren verwachten van de politie
 - Samenvatting
 - 3.1.3 Overheid en justitie
 - Opinie over justitie
 - Opinie over de overheid
 - Samenvatting
4. Conclusies en vervolgonderzoek
 - 4.1 Conclusies
 - 4.2 Vervolgonderzoek

LITERATUUR

BIJLAGE

VOORWOORD

Vanaf februari 2012 hebben we gewerkt aan het onderzoek ‘Schrijven, hyven, facebooken, rappen en tweeten over criminaliteit en de politie. Een talige kijk in de leefwereld, normen en waarden van Nederlandse jongeren’. Dit onderzoek is uitgevoerd binnen de faculteit der Letteren van de Vrije Universiteit te Amsterdam, waar onder andere onderzoek naar taal en communicatie een belangrijke rol speelt.

Tessa van Charldorp is bij de Vrije Universiteit werkzaam als universitair docent. Ze promoveerde begin 2012 op haar proefschrift ‘From police interrogation to police record’ en heeft dit onderzoek geleid. Romy van den Heerik behaalde aan de Vrije Universiteit haar MA Journalistiek en werkt aan de VU als student-assistent en assistent-onderzoeker. Zij heeft het corpus samengesteld en bijgedragen aan de analyse en het schrijven van het rapport en de daaruit voortvloeiende artikelen. Voor eventuele vragen over het onderzoek zijn zij bereikbaar via onderstaande contactgegevens.

Politie & Wetenschap heeft dit onderzoek gefinancierd en hiermee uitvoering en publicatie van dit onderzoek mogelijk gemaakt. We willen Kees Loef van Politie & Wetenschap bedanken voor zijn begeleiding van dit onderzoek en onze collega’s van de Vrije Universiteit Amsterdam voor het meedenken over de methode en de analyse.

Het corpus dat geanalyseerd is voor dit onderzoek is op te vragen bij de auteurs.

Juli 2013, Amsterdam

Tessa van Charldorp

t.c.van.charldorp@vu.nl

+31 20 59 83837

Romy van den Heerik

r.a.m.vanden.heerik@vu.nl

1. Inleiding

1.1 Introductie

Internet is de plaats bij uitstek waar Nederlandse jongeren vrijuit met hun leeftijdsgenoten communiceren en discussiëren over allerlei onderwerpen. Jongeren uiten online steeds vaker hun meningen, wensen en frustraties.

Meningen hebben de Nederlandse jongeren ook over de politie en criminaliteit. Zo barstte er in Nederland een (online) discussie los na het bericht dat een agent een dronken man in Rotterdam hardhandig arresteerde ('OM over schoppende agent: geweld was niet meer dan gepast', Metro, 27 juni 2012). Ook de aankondiging van en de berichtgeving over het Project X feest in Haren leidde tot een explosie van reacties op allerlei social media platforms. Jongeren gebruiken niet alleen nieuwsberichten als startpunt van een discussie. Raps, tweets, video's, fora en berichten naar aanleiding van eigen ervaringen kunnen net zo goed het startpunt zijn van een discussie over criminaliteit en de politie. In dit soort discussies geven jongeren expliciet, maar ook impliciet hun normen en waarden weer.

Dat Nederlandse jongeren zich volop online begeven laten meerdere onderzoeken zien. Volgens onderzoek van IVO¹ heeft in 2008 al 99,1% van de jongeren (13 en 14 jaar) thuis toegang tot het internet. In 2012 heeft volgens het CB²S 100% van de 15-25-jarigen toegang tot internet. Eersteklassers zaten in 2008 gemiddeld 5 dagen per week achter het internet (14 uur per week). Volgens het CBS³ is in 2010 91% van de jonge internetters in Nederland actief op sociale netwerksites zoals Facebook, Twitter en Hyves om informatie uit te wisselen. Hiermee lopen ze voor op de rest van Europa. Dit soort websites, evenals fora, blogs, sociale netwerksites zoals Hyves, Twitter en Facebook en reacties op entertainmentsites zoals YouTube, bieden een bron van interactiemateriaal. Berichten op deze sites worden gelezen en geschreven door jongeren, waarmee deze interactie omschreven kan worden als hun online leefwereld.

Het internet is daarbij een dagelijks veranderend landschap. Nieuwe soorten media ontwikkelen zich in razendsnel tempo. Zo had Facebook in 2009 350 miljoen actieve gebruikers in Nederland en vier jaar later 7,9 miljoen⁴. Op YouTube wordt er iedere minuut 100 uur aan video ge-upload⁵. Het aantal bezoekers van jongerensite PP2G neemt daarentegen sterk af⁶. Dit is ook het geval met sociale media omgeving Hyves. Een recent onderzoek van het Pew Research Center⁷ in de VS laat zien dat zelfs steeds meer Facebookgebruikers (61% van de huidige gebruikers) een "pauze" nemen van Facebook. Afgelopen jaar is het aantal Facebookgebruikers nauwelijks gestegen⁸. Nieuwe blogs, sites en fora rijzen

¹ <http://www.ivo.nl/?id=694> (geraadpleegd op 28 augustus, 2011)

² www.cbs.nl (geraadpleegd op 28 mei, 2013)

³ www.cbs.nl (geraadpleegd op 28 mei, 2013)

⁴ www.facebook.com (geraadpleegd op 28 mei, 2013)

⁵ www.youtube.com (geraadpleegd op 11 juli, 2013)

⁶ Eind januari 2013 is pp2g.com er zelfs mee opgehouden.

⁷ www.pewinternet.org (geraadpleegd op 18 april, 2013)

⁸ www.newcomresearch.nl (geraadpleegd op 28 mei, 2013)

daarentegen weer in aantallenbezoekers. Om zicht te houden op wat er gebeurt online is het dus nodig om continu te monitoren wie zich waar met elkaar verstaat, waarover en op wat voor manier.

Behalve dat deze nieuwe vormen van communicatie live gevolgd kunnen worden, kan het internet ook gebruikt worden om materiaal te verzamelen voor een gedetailleerdere analyse. Deze analyses kunnen een beeld geven van het type interacties dat op het web plaatsvindt, waar over wordt gesproken, en hoe meningen, opinies, normen en waarden van bepaalde doelgroepen zich vormen en ontwikkelen. Specifiek biedt een analyse van de informatie die via deze media verspreid wordt antwoord op vragen zoals: Wat vinden jongeren 'normaal', acceptabel, stoer, of niet stoer op het gebied van criminaliteit? Wie zijn hun helden? Wat wordt er vooral afgekeurd of goedgekeurd? Hoe reageren jongeren op gewelddadige acties van anderen? Wordt de politie gezien als relevante partij? Hoe communiceren jongeren over de politie?

Online media kunnen dus goed gebruikt worden om iets te weten te komen over de leefwereld van jongeren. Dit is interessant omdat blijkt dat de leefwereld van jongeren soms veel afwijkt van de leefwereld van de gemiddelde politieagent. Uit onderzoek naar interactie tussen (jeugdige) verdachten en agenten (van Charldorp, 2011) blijkt dat jongeren niet alleen ander taalgebruik hebben dan agenten, maar dat ze ook andere dingen 'normaal' vinden. Een jongen insluiten en vijf euro pakken uit zijn broekzak wordt gezien als een 'lolletje', een nieuwe iPhone kopen in een café voor € 10,- is acceptabel en een klasgenoot 'een beetje dreigen' is logisch als zijn grote broer jouw camera heeft gestolen. Tenminste, dat beweren jongeren in deze setting. In de setting van het politieverhoor komen dit soort opmerkingen aan bod omdat er naar gevraagd wordt door de agent. Maar online maken jongeren ook ongevraagd – aan elkaar – kenbaar wat ze normaal vinden en wat niet. Deze 'vrijwillig' weergegeven normen en waarden kunnen online vrij eenvoudig achterhaald worden en inzicht geven in de leefwereld van jongeren met betrekking tot bijvoorbeeld de politie en criminaliteit.

De Nederlandse politie maakt net als jongeren steeds meer gebruik van het internet. Zoals H. Lukács, hoofd Nationaal Informatieknooppunt van IPOL van het KLPD, aangeeft in een interview in Blauw in april 2011 is het monitoren van internet een nieuwe politietaak. Zo surveilleren agenten op Twitter om rellen te voorkomen (Leijen, 2011), of gebruiken ze Facebook pagina's om verdachten op te sporen (Leijen, 2011; van den Bogaard, 2010). Korpsen hebben tegenwoordig internetsurveillanten in dienst en zijn continue op zoek naar nieuwe manieren van opsporing via het internet. Naar aanleiding van de 'Project X' rellen in Haren en het daarover geschreven rapport van de Commissie 'Project X' Haren⁹ zijn allerlei overheidsinstanties zich veel beter bewust van de kracht van sociale media. Daarbij wordt internet ook steeds vaker gebruikt om jongeren te bereiken via bijvoorbeeld websites (www.vraaghetdepolitie.nl of www.politie-hn.nl) en sociale media. Online contact creëert een wisselwerking tussen politie en burger en zorgt voor een positiever imago van de politie ('Agent twittert: deuren op slot', NRC Handelsblad, 25 juli 2012).

Daarnaast is het voor de politie van belang om op de hoogte te blijven van nieuwe ideeën en meningen die zich via nieuwe media verspreiden zoals het 'Project X' Haren onderzoeksrapport ons ook

⁹ *Twee werelden. You only live once.* Rapport van de Commissie 'Project X' Haren. <http://www.rijksoverheid.nl/documenten-en-publicaties/rapporten/2013/03/08/twee-werelden-hoofdrapport-commissie-project-x-haren.html> (geraadpleegd op 18 april, 2013)

leert. Minder vaak worden het internet en nieuwe (sociale) media ingezet om deze nieuwe problemen, probleemgroepen of fenomenen in kaart te brengen. Verder is het de vraag of de politie genoeg kennis heeft over het internet om adequaat genoeg te reageren op problemen waarmee burgers, en met name jongeren, dagelijks worden geconfronteerd op het internet ('Weinig kennis politie over web', Metro, 29 mei 2012). Het internet is tegenwoordig dan ook een omgeving waar de politie niet meer omheen kan.

Deze online omgeving is precies de omgeving die gebruikt zal worden in dit onderzoek. In dit onderzoek worden inzichten vanuit de taalkunde en sociologie toegepast op continu veranderende online (sociale) media om aan te tonen wat voor een mening of houding Nederlandse jongeren hebben over criminele kwesties en de politie.

Aan de hand van de conclusies uit dit onderzoek kan de politie een beter beeld krijgen van de online omgeving waar jongeren zich bevinden. Daarbij kan het internet ook als database (corpus) gebruikt worden om nog veel meer vragen te onderzoeken. Internet is net zoals de straat, een plek waar mensen zich begeven en waar na enige analyse allerlei informatie uit kan worden verkregen. Dit onderzoek zal kijken naar wat jongeren vinden van de politie en criminaliteit en hoe ze normen en waarden omtrent de politie en criminaliteit uiten. Met deze informatie is de politie beter op de hoogte van de opinie van jongeren en kan de politie zich op een bepaalde manier profileren om haar positie en omgang met jongeren te verbeteren.

1.2 Probleemstelling

In dit onderzoek willen we inzicht krijgen in de leefwereld, normen en waarden van jongeren. Specifiek willen we weten welke normen en waarden jongeren hanteren met betrekking tot criminaliteit en de politie. We willen dit te weten komen aan de hand van een analyse van hun online interactie. In de analyses wordt er niet alleen gekeken naar uitgesproken thema's en meningen, maar wordt er juist ook gekeken naar onderliggende normen en verwachtingen. We analyseren aan de hand van hun talige interactie waar jongeren zich wel en niet voor verantwoordelijk, waar ze wel of niet over discussiëren en wat jongeren 'normaal' of juist niet normaal vinden. Op deze manier kunnen we inzicht krijgen in de normen en waarden omtrent bestaande criminaliteit, mogelijk nieuwe vormen van criminaliteit en de politie.

2. Methode

Voor dit onderzoek wordt gebruik gemaakt van methoden vanuit de taalkunde en sociologie om inzicht te krijgen in de leefwereld van jongeren. Hiermee kunnen we belangrijke fenomenen, activiteiten en houdingen van jongeren in kaart brengen die op het eerste gezicht niet zichtbaar zijn. Deze kwalitatieve methoden bieden inzichten in hoe jongeren hun identiteit communiceren en construeren en hoe ze hun acties en meningen verantwoorden. In plaats van jongeren te interviewen of te vragen om te reageren op vragenlijsten, halen we dit soort informatie uit hun online interactiegedrag. Op deze manier is er geen sprake van sociaal gewenste antwoorden of een onderzoeksomgeving die de antwoorden van de jongeren beïnvloedt. Dat surveyrespondenten vaak gewenste antwoorden geven is een bekend fenomeen binnen surveyonderzoek en onderzoekers zijn dan ook op zoek naar nieuwe manieren om “echt” gedrag en eigen meningen van respondenten vast te leggen (zie bijvoorbeeld: Valkenburg & Peter, 2013; 2011). Het huidige onderzoek richt zich juist op authentiek materiaal dat jongeren zelf hebben geconstrueerd terwijl ze met elkaar in interactie waren. De online omgeving biedt een rijke setting waarbinnen we een kijkje kunnen nemen in de leefwereld van jongeren (zie ook Subrahmanyam, Greenfield & Tynes, 2004). Doordat je als onderzoeker niet aanwezig bent gedurende de interactie, zullen de participanten zich niet anders gedragen dan zoals ze gewoonlijk doen (Babbie 2010: 328). Het onderzoek bestaat uit de volgende fasen:

- 1) Online etnografie en verkenning van de online locaties waar jongeren zich begeven
- 2) Het opzetten en coderen van een corpus
- 3) Het analyseren van normen en waarden

In dit hoofdstuk beschrijven we deze drie fasen.

2.1 Online etnografie

Etnografie is een methode die wordt gebruikt om andere culturen te beschrijven. Agar (1986) beschrijft etnografie als het ontmoeten van vreemde werelden om deze vervolgens proberen te omschrijven. Dit gaat vaak gepaard met veldwerk waarin een etnograaf observeert en data verzamelt. Door zelf onderdeel uit te maken van een bepaalde cultuur leert een etnograaf hoe deze cultuur werkt, wat de regels en normen zijn en hoe mensen zich gedragen tegenover elkaar. Een etnograaf is zich daarbij zeer bewust van de eigen cultuur die hij meebrengt als onderzoeker en wat deze voor invloed heeft op de beschrijving van de andere cultuur. Het begrip cultuur kan hier overigens breed worden gezien, een groep mensen in een bepaalde streek, maar ook bijvoorbeeld een bepaald politiebureau of een groep voetbalsupporters kan worden gezien als een cultuur.

Online etnografie is etnografie die zich afspeelt in een online omgeving. Dit is een relatief nieuw onderzoeksterrein (zie Leander & McKim, 2003; Hine, 2000; Miller & Slater, 2000). Online etnografie is

anders dan de traditionele vorm van etnografie omdat je als veldwerker de mensen die je observeert niet kunt zien. Alles speelt zich online af. Er is in de laatste jaren een aantal online etnografische onderzoeken verschenen die zich enkel richten op de bestudering van online omgevingen, maar er zijn ook studies waarin de offline en online werelden door elkaar heen lopen. Omdat de online wereld steeds meer onderdeel wordt van onze offline leefwereld, en omdat voor sommige mensen het verschil tussen online en offline vermindert, krijgen steeds meer etnografen te maken met de bestudering van online gedrag.

Online etnografen hebben tot nu toe laten zien dat virtuele gemeenschappen heel erg lijken op real-life gemeenschappen. Virtuele gemeenschappen bestaan net als 'echte' gemeenschappen uit mensen die elkaar steun, informatie en vriendschap geven (Chiluwa, 2012; Preece & Maloney-Krichmar, 2006). Deze gemeenschappen vormen zich als mensen lang genoeg met elkaar in discussie zijn met genoeg menselijk gevoel om persoonlijke relaties op te bouwen. Binnen deze gemeenschappen worden gemeenschappelijke doelen en belangen nagestreefd. Dit bevordert het gevoel van gemeenschappelijkheid en het gevoel te verschillen van andere groepen. Hierbij vormen zich duidelijk gedefinieerde sociale rollen, hiërarchieën en gemeenschappelijke regels en normen. De cultuur die vervolgens online ontstaat, komt vooral tot stand door de manier waarop participanten online met elkaar communiceren (Markham, 1998: 210).

Doordat participanten in de online omgeving vooral anoniem kunnen zijn (door bijvoorbeeld nicknames aan te maken), worden meningen vaak versterkt. Ook laat onderzoek zien dat jongeren juist in deze anonieme omgeving een veilige plek hebben waarbinnen ze het kunnen hebben over thema's zoals identiteit en seksualiteit (Subrahmanyam, Greenfield & Tynes, 2004). Oegema, Kleijnnijhuis, Anderson & van Hoof (2008) laten juist zien dat anonimiteit online in veel gevallen kan leiden tot *flaming*, ofwel beledigende online interactie wat vaak gaat gepaard met schelden. Op een subtielere manier kan deze anonimiteit er ook toe leiden dat forumleden hun onderlinge verschillen benadrukken, zoals Postmes, Spears & Lea (2002) laten zien. Echter, net zoals in 'echte gemeenschappen' raken mensen online ook gewend aan elkaar. Ook online zien we dan bijvoorbeeld groepsidentiteiten ontwikkelen (Postmes, Spears & Lea, 2002 en Cassell & Tversky, 2005). Binnen deze groepsidentiteit zie je dat forumleden dezelfde onderwerpen aanhalen en dat er steeds meer gesproken wordt vanuit "wij" - de leden van het forum. Cassell & Tversky (2005) laten zelfs zien dat op een jongerenforum het taalgebruik steeds meer op elkaar gaat lijken. Door je berichten op een bepaalde manier talig vorm te geven kun je laten blijken dat je bij de groep hoort (Markham, 1998). Deze onderzoeken laten niet alleen de relatie tussen taalgebruik en de identiteit van jongeren zien, maar dat ook een online omgeving van invloed kan zijn op hoe jongeren hun (gezamenlijke) identiteit ontwikkelen.

Het doel van de online etnografie voor dit onderzoek is om te inventariseren waar jongeren zich online begeven. In fase 1 van dit onderzoek hebben we ons een periode van vier weken begeven op het internet. Bij ons bekende jongerensites die publiekelijk toegankelijk zijn hebben we geobserveerd en gevolgd. Zoektermen zoals jongeren, jongerensite, forum en dergelijke algemene termen hebben we gebruikt om op nieuwe sites terecht te komen. Offline hebben we ook in de gaten gehouden wat er speelde in de leefwereld van jongeren. Een onderwerp zoals bangalijsten was vaak in het nieuws tijdens deze veldwerkperiode en hier hebben we dan ook online naar gezocht. Veel interactie vindt namelijk plaats naar aanleiding van een nieuwsfeit. Gesprekken met tieners leverden ook een aantal sites op

waarop jongeren actief bleken te zijn. Daarnaast lieten onderzoeksrapportages zien welke sites op dit moment door Nederlandse jongeren het meest bezocht werden. Dit alles leidde tot een lijst met sites waarop jongeren actief waren en deze vormde het startpunt voor onze observaties.

In deze online etnografische studie hebben we veelvuldig gebruik gemaakt van het 'sneeuwbal effect'. Dit betekent dat je op interessante sites doorklikt naar andere interessante sites. Zo zou je bijvoorbeeld kunnen beginnen bij een nieuwsbericht over zogeheten bangalijsten op een bepaalde jongerensite. Hierop blijkt één tiener zich ontzettend actief te mengen in de discussie. Via haar profiel kun je doorklikken naar haar gebruikerspagina op Hyves waarop ze met haar vrienden communiceert. Hier blijkt dat ze ook een Twitteraccount heeft, waar bangalijsten verder worden bediscussieerd en waar verwezen wordt naar een anti-bangagroep en een filmpje dat je doorlinkt naar YouTube. Zo klik je van de ene site naar de volgende en kun je van het ene interessante onderwerp bij het andere belanden. Je volgt als het ware een verhaal, onderwerp of persoon om zo op meer en verschillende sites terecht te komen. Blijven doorklikken is dan ook een belangrijke strategie voor online etnografie. Een beginpunt kan gevormd worden door gebruik te maken van een algemene zoekterm als 'criminaliteit' of 'politie' in een online zoekmachine of in veelgebruikte sociale media zoals Facebook, Hyves, Twitter of YouTube om bij relevante websites terecht te komen. Zo duik je steeds verder in de wereld van jongeren online. De sites waar je op terecht komt kunnen vervolgens gebruikt worden om een corpus van berichten mee op te bouwen.

2.2 Corpus samenstellen

Om met de analyse van start te gaan was een 'corpus' of dataverzameling nodig van materiaal. Het uiteindelijke corpus is tot stand gekomen na de online etnografische studie van jongeren die discussiëren over criminaliteit en de politie. Tijdens de online etnografische studie is gebleken waar jongeren actief zijn. Bij het doorzoeken van het internet naar pagina's waar jongeren zich begeven, zijn alle websites die relevant waren voor het corpus meteen als bestand opgeslagen op de computer. Specifieke pagina's zijn uiteindelijk opgenomen in het corpus wanneer er sprake was van:

- Nederlandse jongeren (12-25) als doelgroep
- criminaliteit of politie als gespreksonderwerp
- en
- recente online interactie

Met betrekken tot het eerste punt (Nederlandse jongeren van 12-25 als doelgroep) kunnen we in ieder geval met zekerheid zeggen dat de beoogde doelgroep van de online omgeving jongeren is. Dit is af te leiden uit *mission statements*, gebruikersstatistieken en de gemiddelde leeftijd van de fans van bekende Nederlandse rappers die soms aanleiding waren voor een discussie. Echter, of alle gebruikers op de sites ook daadwerkelijk tussen de 12 en 25 jaar oud zijn, weten we uiteraard niet. De onderwerpen die worden aangehaald en het taalgebruik dat veelal wordt gebruikt wijst wel op een jonge groep online participanten. Het kan natuurlijk zo zijn dat er af en toe een volwassen participant zich mengt in het online gesprek. De voordelen van onze manier van dataverzameling is dat we veel en op een makkelijke manier materiaal kunnen verzamelen. Het nadeel is dat we niet zeker weten van wie het materiaal

afkomstig is (o.a. omdat gebruikers anoniem blijven). Dit verschilt echter niet van online surveyonderzoek, waar het ook zo zou kunnen zijn dat mensen zich voordoen als iemand anders.

Met betrekking tot het laatste punt (recente online interactie) is opmerkelijk dat, zoals reeds in de inleiding beschreven, jongeren zich binnen relatief korte tijd als groep op het internet verplaatsen naar 'nieuwere' en meer populaire websites. Dit heeft de consequentie dat bepaalde sites, die een tijdje geleden nog populair waren onder jongeren, tegenwoordig in hoog tempo leeglopen waardoor alleen 'ouderen' achterblijven. Dit betekent dan dat een discussie stil blijft staan. Omdat het internet constant aan verandering onderhevig is, kan het goed mogelijk zijn dat websites die minder actief gebruikt worden, in de toekomst niet meer bestaan of niet meer te vinden zijn. Om deze reden zijn de websites dan ook opgeslagen in .html vorm en in .doc vorm. Teksten in filmpjes zijn voor codering getranscribeerd.

2.2.1 Privacy

Hoewel internet voor iedereen toegankelijk is, hebben we met online interactieonderzoek ook te maken met privacy van de websitegebruikers. Voordat we informatie hebben gebruikt van websites hebben we dan ook eerst de gebruiksvoorwaarden van de websites gelezen. Sites waarop expliciet stond aangekondigd dat de interactie tussen de websitebezoekers niet mocht worden opgeslagen of worden gebruikt voor onderzoek zijn niet meegenomen in dit onderzoek. Websites waar dit niet stond vermeld hebben we een mail gestuurd met verzoek om toestemming. Zo nodig hebben we extra informatie over het onderzoek verschaft aan de websitebeheerders. Daarnaast hebben we alle voorbeelden in dit rapport en in andere publicaties geanonimiseerd. Plaatjes van mensen of *nicknames* worden niet gebruikt in dit onderzoek. Tegelijkertijd zijn we ons ervan bewust dat de berichten en reacties van mensen vaak wel terug te vinden zijn omdat het internet voor iedereen toegankelijk is. Aangezien we in het onderzoek geen conclusies koppelen aan wat een bepaalde websitegebruiker zegt over een bepaald onderwerp, zal het terugvinden van de reacties echter geen andere gevolgen hebben voor deze websitegebruiker dan dat zijn/haar reacties altijd al konden oproepen.

2.2.2 Het uiteindelijke corpus

In bijlage I is te zien hoe het corpus van dit onderzoek eruit ziet. Informatie zoals het medium, de website en het onderwerp zijn hier aangeduid. Bij het samenstellen van het corpus is rekening gehouden met een verdeling van het materiaal over verschillende websites en een keuze voor verschillende onderwerpen. Al het materiaal is in maart en april 2012 verzameld. Het corpus bestaat uit 24 verschillende conversaties van 11 verschillende websites. Ze behandelen allemaal het hoofdonderwerp politie of criminaliteit. In totaal bestaat het corpus uit 50.000 woorden.

2.3 Analyse van normen en waarden

Normen en waarden zijn makkelijker te definiëren dan te analyseren. Voor definities kunnen we terecht in de wetenschappelijke literatuur, maar ook in woordenboeken. De van Dale beschrijft een norm als een 'manier van handelen waarnaar een categorie van personen zich kan of moet richten' en een waarde als 'zedelijke, esthetische of persoonlijke betekenis van iets'.

Opmerkingen van jongeren kunnen meer of minder expliciet normen en waarden weergeven (zie van Charldorp & van den Heerik, 2012). De normen en waarden zoals wij (als analisten) die hebben toegekend aan of hebben gezien in de uitingen van de jongeren betroffen een eerste analytische stap. De uiteindelijke methode waarmee we in eerste instantie het corpus hebben gecodeerd, is door iedere uiting van een online participant te bestuderen en de volgende twee vragen te stellen: 1) Veronderstelt deze opmerkingen een bepaald gedrag? (norm); 2) Moedigt deze opmerking een bepaald gedrag aan of keurt de opmerking gedrag af? (waarde).

Tijdens het coderen van de online interactie onder jongeren bleek het echter moeilijker om in de uitingen daadwerkelijk normen en waarden te onderscheiden. Bevat een uiting als 'Terecht! Grote bek geven = gelijk meenemen' de norm 'provocatie wordt bestraft' of de waarde 'provocatie moet bestraft worden'? Ook uit de context konden we soms geen extra informatie halen om het onderscheid duidelijk te maken. Wat na deze stap bleek, is dat normen en waarden vaak niet los van elkaar te koppelen zijn en het onderscheid niet duidelijk is. Wanneer jongeren een waarde uiten, schuilt daar vaak een norm achter. De manier waarop de jongeren hun mening verpakken (*packaging of actions*, zie Pomerantz & Fehr, 1997) maakt dat de uiting een waarde wordt, of misschien wordt gepresenteerd als norm. We hebben dan ook geen kwantitatieve resultaten aan het verschil tussen normen en waarden verbonden, omdat het onderscheid niet altijd duidelijk gemaakt kon worden. Kwalitatieve analyses van spraakmakende voorbeelden zullen wel dieper ingaan op de verschillen tussen normen en waarden (zie hoofdstuk 3).

Om de uitingen te kunnen coderen hebben we alle interactie overgeplaatst naar het softwareprogramma Atlas.ti. Met behulp van coderingen is in het corpus systematisch aangegeven waar welke onderwerpen ter sprake komen en welke normen en waarden jongeren hieraan verbinden. De coderingen hebben we geëxporteerd naar Excel waar grotere overkoepelende categorieën gevormd zijn. Getrokken conclusies zijn geverifieerd door terug te gaan naar het materiaal. Op deze manier is de cirkel rond gemaakt en kunnen voorbeelden het algemene beeld goed ondersteunen. De voorbeelden die we gebruiken in de analyse zijn representatieve uitingen voor de algemene normen en waarden die gelden in het corpus.

Opvallende en interessante passages uit het materiaal zijn we vervolgens verder uit gaan diepen aan de hand van inzichten uit de conversatieanalyse (CA) en *membership categorization analysis* (MCA). We gaan er bij deze methoden niet vanuit dat jongeren van te voren bepaalde normen en waarden hebben, maar dat deze interactioneel tot stand komen (Lamerichs & te Molder, 2003; Edwards & Potter, 2001). De online participanten in dit onderzoek, de jongeren, gebruiken taal om hun sociale acties uit te voeren, zoals het beledigen van elkaar, jezelf verdedigen, of een mening uiten over een onderwerp. Bij deze kwalitatieve methoden moet uit de verkenning van het materiaal blijken wat de interessante onderwerpen, normen en waarden zijn die de jongeren aandragen en waar ze over onderhandelen. Wanneer zulke passages en interacties zijn geïdentificeerd vragen we ons af: waarom is deze tekst of interactie zoals hij is? (Johnstone, 2008).

Omdat de participanten in dit materiaal online communiceren of interacteren kunnen we de *conversatieanalytische* benadering toepassen op het interactionele online materiaal. Conversatieanalyse bestudeert over het algemeen mondelinge interactie en de structuur en logica van het verloop hiervan (zie ten Have, 2007, voor een introductie). Conversatieanalisten vragen zich constant af: wat doen de

gespreksdeelnemers en waarom op deze plek? Uitingen van sprekers zijn dan ook te analyseren door te kijken naar de vorige uiting: waar was dit een reactie op? Door een systematische benadering krijgen onderzoekers inzichten in wat voor acties sprekers gedaan krijgen in interactie. Bijvoorbeeld: zijn sprekers zich aan het verdedigen, of aan het beledigen? Vragen ze om hulp, of geven ze uitleg of verantwoording voor iets of iemand? Dit kan op allerlei manieren gedaan worden. Zo wordt bijvoorbeeld op een discussieforum een plaatje van een bezem gebruikt om een grapje te maken.

Deze communicatie via enkel een afbeelding kan worden geïnterpreteerd als grap doordat een andere gebruiker hier later op reageert met een smiley en dus aangeeft dat het grappig is. Het eerste paardeel wordt in dit geval gevormd door de afbeelding (grap) en het tweede paardeel wordt gevormd door de smiley (evaluatie van de grap als grappig). In het materiaal zien we soms enorme scheldpartijen plaatsvinden. Dit gebeurt vooral naar aanleiding van beschuldigingen waarop mensen reageren met een verdediging en (soms) een nieuwe beschuldiging. Op internet is het echter ook mogelijk dat je soms geen reactie krijgt en er slechts opmerkingen na elkaar worden gemaakt. In dit geval is er niet zozeer sprake van interactie, maar kunnen gespreksdeelnemers wel trends volgen die in het gesprek aanwezig zijn (negatieve en positieve meningen hopen zich bijvoorbeeld vaak op en wisselen elkaar op een gegeven moment af, net zoals subonderwerpen).

Enkele onderzoekers gebruikten al eerder een conversatieanalytische benadering voor online materiaal (zie bijvoorbeeld Stommel & Koole, 2010; Snejder & te Molder, 2005; Greenfield & Subrahmanyam, 2003; Lamerichs & te Molder, 2003). Deze onderzoekers keken onder andere naar hoe de online gebruikers hun identiteit online construeren. Door middel van inzichten van *Membership Categorization Analysis* (MCA) (Sacks, 1992), kan worden gekeken hoe jonge internetgebruikers zichzelf presenteren. Widdicombe & Wooffitt (1995) lieten al eerder zien hoe jongeren met elkaar sociale identiteiten construeren via interactie. Lamerichs & te Molder (2003) laten zien dat de manier waarop dat online gebeurt hier niet veel van lijkt te verschillen. Zo hebben jongeren het bijvoorbeeld over “wij” om aan te tonen dat ze tot een bepaalde groep behoren: ‘wat vinden we hiervan?’. Maar deze methode gaat veel verder dan zelfidentificatie alleen. De methode kijkt ook naar hoe deze jongeren zich verantwoorden tegenover hun *peers*, oftewel vrienden, en hoe ze zich aanpassen aan normatieve verwachtingen. MCA gaat niet zozeer uit van sequentiële analyse (zoals een grap wordt gevolgd door een evaluatie van de grap), maar juist van categorieën en thema’s die taalgebruikers hanteren om hun (begrip van de) wereld mee te beschrijven. MCA richt zich op hoe de realiteit evenals cultuur, identiteit en moraliteit wordt geconstrueerd en geïmpliceerd in interactie, door patronen te ontdekken in de data. Mensen beroepen zich op, produceren, behouden en verwerpen bepaalde categorieën. Hoe categoriseren jongeren zichzelf en hoe categoriseren ze anderen? Hoe laten jongeren hun eigen wereld

zien door middel van hun eigen beschrijvingen? Voelen jongeren zich een lid van bepaalde groepen (man, vrouw, gangster, scholier, etc.) en wordt dit als algemene kennis weergegeven? Hierbij moet gewaakt worden voor teveel interpretatie van de onderzoeker. Er is altijd sprake van enige interpretatie, omdat taalgebruikers niet altijd alles expliciet duidelijk maken. Een onderzoeker kan echter niet duidelijker dan de taalgebruiker zelf laten zien wat deze bedoelt (Stokoe, 2012).

3. Resultaten & Analyse

3.1 Inleiding

Het materiaal hebben we in drie hoofdonderwerpen opgedeeld. Aangezien we specifiek op zoek zijn gegaan naar interactie over criminaliteit en de politie is onze analyse ook gericht op deze thema's. Behalve de onderwerpen criminaliteit en de politie, merkten we echter in ons corpus ook op dat de overheid en justitie veelbesproken onderwerpen waren. Hier wordt dan ook aan het einde van hoofdstuk 3 aandacht aan geschonken. Binnen de hoofdonderwerpen hebben we geanalyseerd waar jongeren hun mening over uiten en waar onderliggende normen en waarden aan gekoppeld zijn. Aan de hand van de systematische analyse van het corpus, waarin de normen en waarden van iedere uiting zijn gecodeerd, hebben we 5 subonderwerpen geabstraheerd. In onderstaand schema zien we de subonderwerpen die we hebben geabstraheerd waarover normen en waarden duidelijk tot uiting kwamen.

Tabel 1: Schema van onderwerpen

Onderwerp	Subonderwerp
1 Criminaliteit	Grenzen van criminaliteit
	De goede burger
	Straffen
2 De politie	Opinie over de politie
	Wat verwachten jongeren van de politie

In dit hoofdstuk worden de normen en waarden binnen deze subcategorieën verder toegelicht en geïllustreerd met voorbeelden. Voorbeelden worden vervolgens uitgediept aan de hand van de kwalitatieve methoden zoals beschreven in hoofdstuk 2.

3.1.1 *Categorie 1: criminaliteit*

De eerste groep normen en waarden van jongeren richt zich op criminaliteit. In ons corpus spelen de volgende onderwerpen een grote rol onder jongeren: ‘grenzen van criminaliteit’, ‘wie is een ‘goede’ burger?’, en ‘straffen’. De onderwerpen komen hieronder aan bod.

Grenzen van criminaliteit

Met betrekking tot het onderwerp criminaliteit zien we dat jongeren de categorie criminaliteit opsplitsen in zwaar, minder zwaar en geaccepteerd. Er bestaat volgens hen een grens, ergens tussen daden die wel en daden die niet geaccepteerd worden. Blijkbaar kun je tot een bepaald punt gaan, en daarna ben je crimineel bezig.

Daarnaast blijkt uit het materiaal dat jongeren binnen wat volgens hen zelf criminaliteit genoemd wordt ook nog eens onderscheid maken tussen slechte mensen en goede mensen. Er is een grens tussen écht crimineel en niet écht crimineel. Slechte criminelen zijn mensen die zware daden begaan, zoals Breivik en Robert M. Jongeren kunnen en willen zich niet met hen identificeren. Het valt buiten hun eigen situatie. Er wordt bij deze daders niet naar hun achtergrond gekeken, want hoe zielig of moeilijk hun jeugd ook was, het kan hun daden niet verantwoorden. In discussies rondom deze nieuwsberichten gaat het dan ook veelal over welke straf deze personen moeten krijgen en hoe zwaar deze moet zijn. Dat deze personen straf moeten krijgen is voor iedereen duidelijk.

Goede criminelen zijn mensen die criminele activiteiten begaan en geaccepteerd worden (of zelfs geprezen). Ze worden gedefinieerd als talentvolle mensen, die vaak een moeilijke jeugd hebben gehad of een gecompliceerde achtergrond hebben – ze zijn bijvoorbeeld op straat opgegroeid vanwege thuisomstandigheden – waardoor ze zijn geworden wie ze nu zijn. Deze mensen mogen wiet roken, geweld gebruiken en moeten hun geld verdienen via drugshandel of andere illegale manieren om te overleven op straat. Dit is een situatie waar bepaalde jongeren zich mee kunnen identificeren of waar ze in ieder geval respect voor hebben. Als je criminele daden pleegt om te overleven, dan is dat ok, mits je daden niet te ver gaan en ergens toe dienen (kinderen misbruiken of heel veel onschuldige mensen doodschieten is in dit opzicht niet oké). Jongeren bespreken vooral de achtergrond van dit soort mensen en geven dit als verantwoording voor het goedkeuren van dit gedrag. Het zijn volgens jongeren in essentie goede mensen. Het gaat hierbij niet vaak over welke straf ze zouden moeten krijgen. Dat het goede mensen zijn is echter wel een norm die in bepaalde kringen wordt gehanteerd en niet door alle jongeren wordt aangehangen. Zo hanteren andere jongeren veel strengere grenzen.

Het grijze ‘rekbare’ gebied tussen geaccepteerde en niet-geaccepteerde criminaliteit, waar grenzen van normen omtrent criminaliteit verschoven worden, wordt onder andere vertegenwoordigd door rappers, zoals 2Pac en Kempi. Onder hun fans is straatcriminaliteit geoorloofd omdat overleven belangrijk is. Zij vormen een groep van mensen die het moeilijk hebben gehad en onderscheiden zich van mensen die alles ‘in hun schoot geworpen krijgen’, zoals voorbeeld 1 laat zien:

Voorbeeld 1:

Gebruiker 1:

Voor de mensen die het niet weten hij zingt dit omdat hij echt in de cel moest zitten Respect voor kempi!

Gebruiker 2:

jij bent waarschijnlijk zo iemand die alles in z'n schoot geworpen krijgt.
get real.

Gebruiker 3:

... GA IETS ZOEKEN OM TE DOEN. KEMPI IS EEN GOEIE RAPPER, HIJ IS VAN DE STRAAT, HIJ
DOET NIET ALSOF HIJ IETS WEET ZOALS SOMMIGE VAN DIE FLIKKERS. KEMPPE DOE JE DING
BROTHER

De populaire Nederlandse rapper Kempki wordt door veel fans als 'echt' beschreven. 'Echt' verwijst hier naar de achtergrond van de rapper – hij heeft op straat geleefd – en zijn teksten zijn een afspiegeling van het leven op straat. Over dit straatleven mag Kempki volgens de jongeren dan ook kennis claimen (zie Heritage & Raymond, 2005 over *knowledge claims*) en als materiaal gebruiken in zijn raps ("hij zingt dit omdat hij echt in de cel moet zitten" en "hij doet niet alsof"). Rappers die over het straatleven rappen maar zelf nooit in deze situatie gezeten hebben zijn volgens jongeren niet 'echt' of authentiek.

Echter, het is niet vanzelfsprekend voor iedere jongere dat een moeilijke jeugd leidt tot een crimineel leven. Zo zou je volgens de gebruiker in het volgende voorbeeld ondanks een moeilijke jeugd iets van je leven kunnen maken als je ervoor 'kiest' om je niet met criminaliteit in te laten.

Voorbeeld 2:

...

Wij hadden het ook moeilijk thuis maar ik ben naar school gegaan, vwo gehaald dus nee, heb geen harde leven. Sommige kiezen voor criminaliteit ipv school..er is zeker wel ghetto..alleen het word soms een beetje overdreven

Door deze gebruiker wordt het behalen van een schooldiploma gerelateerd aan geen moeilijk leven hebben. School zou dus leiden tot een beter leven. Die keuze om naar school te gaan is volgens hem uiteindelijk een keuze van het individu, "maar ik ben naar school gegaan". De clichés die men verbindt aan een 'ghetto' levensstijl is voor sommige jongeren niet iets dat ze daadwerkelijk herkennen in de Nederlandse cultuur. Toch identificeert deze gebruiker zich met rap doordat hij rijm in zijn forumbijdrage gebruikt (zie ook het onderzoek van Roth-Gordon, 2012 over het citeren van rapteksten onder Braziliaanse jongeren). Dit laat zien dat voor deze gebruiker rap en een ghetto levensstijl niet synoniem zijn.

Echter, binnen de subcultuur van rappers en fans is er veel interactie omtrent het ghetto en ook de criminele levensstijl. Binnen deze groep bestaat er een belangrijk verschil tussen een '*gangster*' (iemand die zich bezighoudt met criminele activiteiten en opereert in een groep) en een '*thug*' (iemand die zich

bezighoudt met criminele activiteiten en alleen opereert). Over het algemeen wordt er naar *gangsters* en vooral *thugs*, die duidelijke allerlei wetten overtreden, opgekeken. Veel rappers uit de Amerikaanse, maar ook Nederlandse muziekwereld identificeren zich met dit soort titels.

Jongeren laten blijken dat tegenwoordig iedereen in contact kan komen met criminaliteit. De online wereld maakt dit onder andere mogelijk. Jongeren hebben zo ook meer vergelijkingsmateriaal. Bepaalde jongeren laten wel weten dat criminaliteit een andere wereld is. Als je niet allebei uit de criminele wereld komt, dan begrijp je elkaar niet. Dan weet je ook niet wat er gebeurt in deze criminele wereld, zoals de volgende voorbeelden laten zien:

Voorbeeld 3:

```
ik betrek het niet op jou fucking mongool.  
ik heb over de fcking algemeen  
als je werk krijg je geen uitkering..  
what the ufck dude luister je wel..  
ik heb het over die 6 kinderen(ALS VOORBEELD IK BETREK HET NIET OP JOU)  
ga opkankeren man je luistert niet, je vat shit anders op en je claimt dat er  
ghetto in nederland is.  
isgoed.  
Je weet je bent van de straat ik zal je nooit begrijpen GGGGGGGGGGGG
```

Deze gebruiker oriënteert zich al op een vervolgreactie van de gebruiker waar hij mee in discussie is door te zeggen dat hij het zich niet aan moet trekken. Als je niet van de straat komt weet je blijkbaar ook niet hoe het is om het moeilijk te hebben. Als je dit niet zelf ervaren hebt kan je er ook niks over zeggen, is de norm waar deze gebruiker naar vooruit verwijst. Pas nadat iemand is opgepakt of heeft gezeten kan hij of zij bijvoorbeeld pas echt reflecteren over wat normaal gedrag is in deze wereld, zoals in onderstaand voorbeeld.

Voorbeeld 4:

```
je weet niet waar over je praat kerel want heb je ooit vast gezeten dan weet je  
dat je er uit wil en hij doet het voor zij familie zou ik ook doen
```

In het materiaal vinden we veel voorbeelden zoals deze, waar jongeren elkaar het recht van spreken niet gunnen omdat ze niet zelf iets hebben meegemaakt. Als je niet zelf hebt gezeten “mag” je niet praten over vastzitten, als je niet zelf op straat hebt geleefd “mag” je daar niet over oordelen en als je niet zelf op een bangalijs staat “mag” je daar niet te makkelijk over denken. Diegene die het meegemaakt hebben, hebben als het ware het eerste recht van spreken (zie ook Heritage & Raymond, 2005 over het recht van spreken in face-to-face interactie).

Het onderwerp bangalijsen vormt één van de grijze gebieden van criminaliteit. Het is geen zware criminaliteit en ook niet zo licht als bijvoorbeeld door rood rijden. Het is interessant hoe de mening van jongeren zich hiertoe verhoudt. Over bangalijsen wordt veel gediscussieerd, vooral omdat het ten tijden van het selecteren van het corpus voor dit onderzoek een actueel onderwerp was in het nieuws. Het onderwerp is hoe dan ook nieuwswaardig voor jongeren. Het heeft betrekking op henzelf en

iedereen kan er gemakkelijk een mening over hebben. Niemand is blij als er een bangalijs op zijn school circuleert en de naam van de school ook nog eens slecht in het nieuws komt. In tegenstelling tot hoe de media het fenomeen bangalijs naar het grote publiek bracht wat zorgde voor grote technopaniek (van der Hof, 2013), discussiëren de jongeren vooral over wanneer iemand een slet zou zijn of niet. Er is veel onrust over de lijst omdat veel meisjes die erop staan niet beschouwd worden als 'slet'. Je bent volgens jongeren geen slet als je lief bent en een lange relatie hebt gehad.

Voorbeeld 5:

Gebruiker 1:

Bij ons op school is er ook een. Ik heb hem niet gezien, maar wat ik wel weet is dat een ongelooflijk lief meisje uit mijn klas er op staat. Ze heeft net een relatie van een jaar achter de rug. Dan ben je toch gewoon geen slet? Ik kan hier echt kwaad om worden!

Gebruiker 2:

De Bangalijs zijn op mijn school begonnen... schaamde me helemaal kapot toen het groot in de kranten stond, wég goede naam van de school. Nu is de hype op mijn school al weer een beetje overgewaait gelukkig, want niemand nam het meer serieus.

Hier zien we dat de gebruikers hun mening onderbouwen met voorbeelden uit eigen ervaringen. In de post van gebruiker 1 blijkt dat er onrust bestaat over wie op de lijst komt te staan. De extreme case formulation 'ongelooflijk lief' en de verwijzing naar een langdurige relatie (1 jaar) is een verantwoording voor waarom iemand geen 'slet' kan zijn. Dat zo'n meisje wel als 'slet' wordt gemarkeerd via een bangalijs is waar deze gebruiker kwaad om kan worden, en dus niet zozeer dat de bangalijs überhaupt bestaan. Gebruiker 2 onderbouwt haar bijdrage met eigen ervaring met bangalijs. Hiermee laat gebruiker 2 zien dat alhoewel we het nu niet meer serieus hoeven te nemen, het wel degelijk serieus was. Hiermee laat deze gebruiker, net zoals vele anderen, een bepaalde epistemische status zien. Zij weet wat er speelt, want het begon op haar school. Zij heeft daarom het recht van spreken.

Bangalijs zijn er volgens velen om je af te reageren. Deze lijsten stellen volgens sommigen niks voor en zouden altijd al gemaakt worden, alleen is het nu een online fenomeen (zoals van der Hof, 2013 ook betoogt in haar oratie). Een discussie die centraal staat gaat over wie in dit geval dader (jongeren die de bangalijs maken of de mensen die op de bangalijs staan) en wie slachtoffer is. Verder vinden jongeren (die zelf al wat ouder zijn) het over het algemeen niet goed dat jonge meisjes die nog erg kwetsbaar zijn, slachtoffer worden van de bangalijs. Ze kunnen deze vorm van kritiek nog niet goed aan. Bangalijs vormen een gevoelig onderwerp waarbij veel onderbouwing van je mening nodig is en extra uitleg als iemand je niet snapt.

Voorbeeld 6:

...

meisjes van 13 kunnen best nadenken, maar zijn nog erg gevoelig voor de meningen van anderen. dat is wat ik bedoel.

Opvallend is dat jongeren de politie niet frequent betrekken bij deze discussie. Het gaat er vooral om wat voor ervaringen jongeren er zelf mee hebben, hoe erg het is, wat voor effect het op de 'slachtoffers' heeft, en af en toe ook wat er aan gedaan kan worden (oplossingen liggen vooral bij jongeren zelf, media of bij scholen). De politie komt met betrekking tot dit onderwerp van bangalijsten vooral over als instantie waar je bang voor moet zijn (als je iets met een bangalijs te maken hebt, komt de politie misschien wel bij je langs), maar in sommige gevallen ook als een instantie die correcte informatie heeft en wellicht actie kan ondernemen tegen de 'daders'. Op een van de onderzochte sites uit het corpus werd de volgende discussielijn aangemaakt:

Voorbeeld 7:

Citaat:

"Binnen kort kun je op deze banga lijst <<http://www.bangalijst.com>> ook jongens aanmelden dat staat op de site <<http://www.bangalijst.com>> zouden jullie dat doen?"

Welke onder andere leidde tot de volgende reactie:

Als de politie die site ziet gaan ze misschien achterhalen van wie de ip-adressen zijn van mensen die er wat op hebben gezet en die dan verhoren...

De opening van de discussie geeft ten eerste nieuwe informatie en stelt daarna een vraag aan de forumleden. De nieuwe informatie bevat een link waar je op zou moeten klikken om het nieuws volledig te ervaren (via de link kom je erachter hoe je jongens zou kunnen aanmelden op een bangalijs en hoe dat er uit ziet). In de reactie, het tweede paardeel (Mazeland, 2003), zien we een reactie op de vraag in de vorm van een waarschuwing. Impliciet geeft de gebruiker hiermee aan dat ze geen jongensnamen op de bangalijs gaat zetten omdat ze denkt dat de politie die mensen gaat verhoren. Hiermee doet de gebruikster dus niet alleen impliciet antwoord geven op de vraag, maar tegelijkertijd geeft ze alle forumleden een waarschuwing (je kunt er op klikken, maar plaats er geen namen op) en laat ze de onderliggende waarde over de politie zien: de politie ziet de mensen die namen plaatsen op lijsten als schuldigen.

Aangezien de politie eerst aanraade en daarna afraade aangifte te doen over de bangalijsten, zijn veel jongeren die zich online begeven hun vertrouwen in de politie op dit gebied kwijtgeraakt. Sommigen zeggen dat de politie niet begrijpt dat dergelijke online gebeurtenissen net zo belangrijk zijn als offline gebeurtenissen.

Jongeren merken online verder enige regionale verschillen op met betrekking tot criminaliteit. Zo wijzen jongeren bepaalde criminele activiteiten toe aan andere delen van Nederland. Vervolgens ontkennen degenen die daar wonen of daar mensen kennen dit weer. Bij de discussie over de bangalijsten wordt bijvoorbeeld in eerste instantie aangegeven door jongeren uit het noorden van Nederland dat het iets is wat alleen onder de rivieren voorkomt. Dit werkt in sommige gevallen geruststellend, aangezien jongeren niet willen dat een dergelijk fenomeen op hun eigen school voorkomt. Echter blijkt al snel dat het fenomeen toch overal in het land voorkomt. Het internet biedt

een platform waar jongeren lokaal nieuws en fenomenen kunnen verspreiden, maar wat gelezen kan worden door iedereen in heel Nederland. In het volgende voorbeeld zien we dat er een duidelijke 'wij' versus 'zij' boodschap wordt afgegeven waarbij 'wij' positief is en 'zij' negatief (van Dijk, 1993). Op deze manier vormen zich online groepen die zich tegen elkaar afzetten.

Voorbeeld 8:

```
Leeuwarders zijn tig keer beter dan die boeren uit ut zuiden en  
wij 'LEEWARDERS' hebben geen fuck te maken met die Limburgers, kortzichtig  
figuur.....
```

Hieraan zien we dat bepaalde criminele activiteiten door jongeren als plaatsgebonden gezien worden. Blijkbaar is Nederland niet te klein om regionale fenomenen te onderscheiden. Daarbij is het interessant hoe snel deze 'lokale' informatie zich tegelijkertijd verspreidt over het hele land via internet.

De goede burger

Het tegenovergestelde van een crimineel is een goede burger. Een goede (jonge) burger leeft volgens jongeren volgens de regels van de wet, gaat naar school, heeft respect voor zijn medemens en heeft werk. Domme dingen doen, zoals vroeg kinderen krijgen, hoort hier volgens onderstaande gebruiker niet bij:

Voorbeeld 9:

Gebruiker 1:

```
Jawel, het is zeer moeilijk om geaccepteerd te worden, zeker als je domme dingen  
doet. Neem gewoon geen kinderen als je al niet voor jezelf kan zorgen, verpest je  
basis en middelbare school niet dan weet je al dat je een goede kans hebt om  
veder te komen dan als je van de middelbare wordt gekickt en op een afdank school  
komt voor gestoorde tieners. Vergroot gelijk je kans op een normaal betalende  
baan.
```

De meningen zijn echter verdeeld over of het je eigen schuld is als je geen goede burger bent of dat je hier geen invloed op hebt, doordat de situatie waarin je geboren bent dit bepaalt. Hieronder zien we dat zelfs wanneer jongeren felle reacties plaatsen over buitenlanders in Nederland die zich als slachtoffer presenteren terwijl ze criminele activiteiten zouden hebben begaan, andere jongeren hier tegenin gaan.

Voorbeeld 10:

Gebruiker 1:

```
Jij hebt geen idee van de realiteit, als je in een rechtbank zit is het ook je  
eigen schuld moet je maar een normale baan hebben of een goede opleiding  
volgen in plaats van criminelen activiteiten te gaan doen en wanneer je gepakt  
wordt het slachtoffer uithangen, jullie zouden gewoon gelijk terug naar jullie  
eigen 3e wereld zandbak landje gestuurd moeten. Triest figuur.
```

Gebruiker 2:

-
en wat nou als je geboren word zo.. dat je ouders geen geld voor opleiding hebben.

In de post van gebruiker 1 zien we een aanval die specifiek gericht is op een andere gebruiker ("Jij hebt geen idee van de realiteit") en op buitenlanders die het slachtoffer uithangen in het algemeen ("jullie zouden gewoon gelijk terug naar jullie eigen 3^e wereld zandbak landje gestuurd moeten"). De andere gebruiker wordt persoonlijk beledigd ("Triest figuur."). Na zo'n aanval met belediging zouden we in interactie een verdediging ofwel een wederaanval/belediging verwachten (volgens het systeem van geprefereerde tweede paardelen, zie Mazeland, 2003). Echter, we zien bij gebruiker 2 geen verdediging of wederaanval, maar juist een uitbreiding van de casus, een toevoeging van informatie. Deze gebruiker voelt zich niet aangesproken, kan zich zelfs identificeren met gebruiker 1, maar geeft extra informatie die als verzachtende omstandigheden kunnen gelden. De norm die gebruiker 1 hanteert is dat je een normale baan moet hebben of een goede opleiding moet volgen en dat je dan een goede burger bent. De norm die deze gebruiker hanteert is ook dat iedereen deze kansen zou moeten hebben. De norm van gebruiker 2 is echter dat die kansen afhankelijk zijn van hoe je geboren wordt. Met andere woorden, familie, opvoeding, en bijvoorbeeld de financiële situatie van de ouders bepalen ook je kansen. Interactioneel zien we dat deze gebruikers verschillende normen naar voren kunnen brengen. Online bestaat er dus de mogelijkheid om hierover in discussie te gaan.

Overheid, justitie en politie zouden volgens sommigen rekening moeten houden met speciale situaties. Vooral achtergrond speelt hier wederom een grote rol. De norm die de meeste jongeren hierin hanteren zijn conform het Nederlandse rechtssysteem waarin ook rekening wordt gehouden met je achtergrond.

Opinie over straffen

Het is opvallend dat er een groot grijs gebied lijkt te bestaan wat betreft de definitie van wat mag volgens jongeren en wat dus niet bestraft hoeft te worden en wat niet mag en wel bestraft moet worden. De categorie van 'niet zulke erge misdaden' die niet bestraft hoeven te worden, wordt in veel discussies uitgerekt, vooral als het om de jongeren zelf gaat. Zo zouden alledaagse overtredingen niet bestraft hoeven te worden volgens veel jongeren. Een vorm van 'strafbare' daden die onder jongeren in dit geval het meest geaccepteerd zijn en die jongeren persoonlijk het meeste aangaan, zijn verkeersovertredingen zoals zonder gordel rijden, te hard rijden en fout parkeren, drugs gebruiken, vechten en schelden of brutaal zijn. Jongeren vinden niet dat ze hiervoor bekeurd of opgepakt moeten worden. Het zou normaal zijn dat degene die jou iets aandoet daarvoor teruggepaktd wordt; dat geldt zelfs ten aanzien van de politie. Dit wordt in het volgende voorbeeld in redelijk grove taal uitgedrukt.

Voorbeeld 11:

whaha dikke kanker politie ,, ze kunnen hypothetisch verwachten dat als ze me zo slaan , ik ze persoonlijk opzoek hun hele kut familie, Groetjes ! Screw the monkeys in uniform with a broomstick !

Het voorgaande voorbeeld is een reactie op de politie die een provocerende gitarist 'straft'. Natuurlijk bestaat ook hier weer een tegengeluid. Zo zijn er ook jongeren die vinden dat het goed is dat de politie de gitarist op deze manier aanpakt. Er ontstaan zo verschillende discussies over persoonlijke normen en waarden wat betreft terechte/onterechte overtredingen. De grens is in deze gevallen vaag en rekbaar.

De zwaarte van de daad is voor jongeren van groot belang voor de straf voor de dader. Als de daad heel zwaar is, wordt er door jongeren niet gediscussieerd over het feit of deze daad nu goed of slecht is. Over het mogelijk niet bestraffen van de dader wordt hierbij ook niet gesproken, wat aangeeft dat het 'niet goed' zijn van dergelijke daden iets is wat zo vaststaat dat er niet eens meer aandacht aan hoeft te worden besteed. Er wordt in dit geval wel veel gesproken over welke straffen passend zijn en jongeren vragen zich af hoe daders tot deze daad hebben kunnen komen:

Voorbeeld 12:

omg?! wat is er toch mis met al die fucking kinderverkrachters, ik zou ze eigenhandig kunnen afmaken. ik blijf ervoor pleiten om een bestand op internet te plaatsen met foto, naam, adres van deze kinderverkrachters, straks krijg je nieuwe burens en blijkt dat het een vieze pedo is ofzo

Met het gebruik van 'die (fucking kinderverkrachters)' en de uiting dat deze gebruiker geen pedofiel als buur wil hebben, distantieert deze persoon zich van 'kinderverkrachters'. Er is iets mis met 'hen'. Ook het gebruik van 'omg', 'fucking' en 'vieze pedo' laat in dit geval een zwaar negatief waardeoordeel over pedofielen zien. Er bestaat in zijn reactie geen twijfel over de zwaarte van de daad en de focus komt dan ook te liggen op welke straf gepast is. Met 'zou' en 'ik blijf pleiten' laat hij zien dat de straffen die hij voorstelt als norm niet toegepast worden in Nederland.

Over welke straf precies gepast is ontstaat vaak de meest hevige discussie. Bij het bepalen van de straf is de daad (en eerdere daden) en het daaruit voortvloeiende leed erg belangrijk. Echter worden niet alle opinies door jongeren even goed onderbouwd op internet. In onderstaand voorbeeld reageren twee personen op de vraag of 10 jaar cel een gepaste straf is.

Voorbeeld 13:

Gebruiker 1:

Citaat door Gebruiker 3:

@gebruiker4: 10 jaar cel, vind jij dat echt een gepaste straf voor het aangebrachte leed, waar het meisje in kwestie voor de rest van haar leven trauma's aan zal overhouden?

Dacht t ff niet hé!

De man moet uit de maatschappij verwijderd worden. Hij is al in 1995 veroordeeld nadat hij met een van zijn andere dochters tekeer was gegaan. Het is een schandaal dat hem enkel 10 jaar wordt opgelegd. Chemische castratie na zijn 10 jaar.

Gebruiker 2:

Citaat door Gebruiker 3:

@ gebruiker4: 10 jaar cel, vind jij dat echt een gepaste straf voor het aangebrachte leed, waar het meisje in kwestie voor de rest van haar leven trauma's aan zal overhouden?

Ja.

Als de straf niet hoog genoeg is volgens jongeren, komen ze vaak zelf met erg grove straffen die niet mogen worden toegepast in Nederland.

Over hoe terecht/onterecht bepaalde straffen zijn, bestaan tegengestelde meningen, die weer mede afhangen van de persoonlijke situatie van de jongeren. We zien aan de ene kant dat jongeren vaak vinden dat de straffen niet streng genoeg zijn als het slachtoffer iemand anders is (die je niet kent of wiens situatie je niet kent). Voorbeeld 14 laat dit zien:

Voorbeeld 14:

Oh dus de politie had meer rekening met hem moeten houden omdat het een zielig jongetje is?

Volgens mij weet je zelf ook wel dat dat flauwekul is!

Aan de andere kant zien we dat als het om jezelf gaat, de straffen juist te hoog en onterecht zijn. Jongeren plaatsen zichzelf vaak in de rol van slachtoffer, zoals in voorbeeld 15:

Voorbeeld 15:

gister kwamen die lui bij mij aan de deur omdat ik mn auto voor mn huis iets te scheef in het parkeervak had staan .. daar komen de miereneukers wel voor maar voor serieuze dingen ho maar tenzij ze zelf aan worden gevallen verschuilen zich altijd achter de wet , maar heilig zijn ze niet

Uit deze voorbeelden blijkt ook dat de politie vaak aan het bepalen van straffen verbonden wordt en jongeren het met deze straffen, en hierdoor met het functioneren van de politie, niet altijd eens zijn.

Vaak hangt de zwaarte van de straf volgens jongeren ook af van wie de dader is. Zo reageren jongeren met een redelijk sterke mening op personages uit het nieuws. Breivik en Robert M. zijn afgelopen jaar bijvoorbeeld veel in het nieuws geweest. Jongeren zien hen eenduidig als slechte mensen. Ook hierbij speelt de daad weer een belangrijke rol. Hoe deze 'slechte' mensen behandeld moeten worden blijft echter een twistpunt. Proberen ze te helpen (TBS), celstraf (wel/niet levenslang), vernedering of zelfs de doodstraf zijn strafmogelijkheden die worden genoemd.

Voorbeeld 16:

Gebruiker 1:

Geef hem die ultieme vernedering alsjeblieft. Die lul heeft tientallen families het ergste aangedaan wat hun kon gebeuren.

TBS en onhandelbaar... voor altijd in het gesticht. 😊

Gebruiker 2:

boeit dat nog iets wat hij wil...?
volgens mij wilden al die mensen ook niet dood...

Gebruiker 3:
zo iemand moet een nekschot krijgen waar ik graag de kogel voor wil betalen...

Discussies over straffen monden vaak uit in algemenere discussies over de (te) lage straffen die in Nederland gegeven worden. Daarbij wordt vaak geconcludeerd dat Nederlandse gevangenen te luxe zijn en daders over het algemeen te makkelijk met hun daad weggelaten. Zware straffen zijn goed, dat hebben de daders aan zichzelf te danken. Van sympathie is in veel gevallen geen sprake.

Voorbeeld 17:

Gebruiker 1:
Citaat: Origineel gepost door NOS. *De bestuurder is doodslag ten laste gelegd voor de dood van de Maastrichtenaar. Vanwege het rammen van de politieauto's is daar ook poging tot doodslag aan toegevoegd.*

Krijg je ervan.

Niet alleen over het bestraffen van grotere vergrijpen, maar ook over het bestraffen van kleinere 'vergrepen' laten de Nederlandse jongeren zich online uit: boilerdieven moeten de gevangenis in, pesten moet hard bestraft worden en de belagers van een medescholier moeten aangepakt worden.

Een nog algemenere discussie over straffen richt zich op een bespreking van wat een land als Nederland voor straffen hoort uit te delen. In andere Europese landen ("Spanje ofzo" en meer specifiek in de VS ("een land als Amerika")) wordt volgens jongeren strenger gestraft. Hier hebben sommige jongeren waardering voor: Nederland moet strenger gaan straffen, want iedereen moet zich gewoon aan de regels houden.

Voorbeeld 18:

Gebruiker 1:

Terecht! Grote bek geven = gelijk meenemen.

Zou je is in Spanje ofzo moeten proberen dan krijg je wel wat meer als één tik op je kop.

Ben blij dat ze dit soort mafkezen is goed aanpakken.

Gebruiker 2:

Ik vind dit soort dingen altijd vreselijk. Dit soort mensen moeten ze gewoon naar een land sturen als Amerika, daar in zo'n streng beveiligde gevangenis waar ze uit gewoont worden door elke andere gevangene die groter is dan hun, waar ze misschien een uurtje per dag naar buiten mogen en verder in hun cel zitten zonder ook maar enige vorm van luxe. Levenslang uiterdaad.

Gevangenen in Nederland zijn verre van straf voor dit soort mensen in mijn ogen.

De mafkees waar hier naar verwezen wordt door gebruiker 1 wordt door gebruiker 2 aangehaald als “dit soort mensen”. Deze gebruiker laat hiermee zien dat mensen die provoceren als andere mensen worden gezien, anders dan de “wij” categorie. In plaats daarvan behoren ze tot de negatieve “andere” categorie. Volgens deze gebruiker zijn “dit soort mensen” niet de norm in de maatschappij en die mogen ook weggestuurd worden naar een andere maatschappij. Dat deze online jongeren vinden dat Nederland te lage straffen uitdeelt komt overeen met driekwart van de bevolking (zie Bijl, Boelhouwer, Pommer & Schyns, 2009).

Een duidelijk voorbeeld van een discussie waarbij jongeren de ernst van een ‘kleinere’ zaak wel inzien en waarbij veel gesproken wordt over de zwaarte van straffen in Nederland, bevindt zich op YouTube. Hier provoceert een jongen met een gitaar de politie waarna hij een tik krijgt van één van de agenten. Brutaliteit tegen een ambtenaar in functie is volgens sommige jongeren in dit geval een reden om iemand aan te pakken en zelfs fysiek geweld te gebruiken. Veel jongeren zijn redelijk negatief over de gitarist die geweld van de politie uitlokt. De vraag of de politie in Nederland geweld mag gebruiken als straf wordt hevig bediscussieerd.

Voorbeeld 19:

Gebruiker 1:

-
Zo triest om op zo'n van tevoren uitgestippelde manier een agent uit te lokken en dan breed uitgemeten gaan laten zien wat een geweld er wel door de politie gebruikt wordt!
Tijd dat zulke ventjes een tik krijgen, hebben ze thuis duidelijk te weinig gehad

Gebruiker 2:

-
wat bijdehand dan? het is een vrij land de politie heerst dit land niet en de politie moet maar eens boeven gaan vangen en niet zo opgefokt doen over zo'n klein kut grapje

Jongeren die de gitarist kennen, betrekken zijn achtergrond erbij. Dit betekent niet altijd dat er dan ook meteen sympathie voor hem bestaat. Onderstaand voorbeeld laat een negatieve reactie zien. Deze reactie heeft echter veel negatieve stemmen gehad op entertainment platform YouTube en laat hiermee zien dat dergelijke negatieve reacties niet gewaardeerd worden onder de gebruikers en dat er over het algemeen sympathie bestaat voor mensen met een moeilijke achtergrond.

Voorbeeld 20:

ik ken die mongool met die gitaar het is een mentaal gestoorde die in een gesloten inrichting thuis hoort.

hij wil zichzelf altijd aangeven om dingen en wil zich altijd aangeven zodat ze m meenemen dat vind ie leuk.

hij had m niet 1 klappie mutte geve maar helemaal in mekaar mutte poetse

De gitarist krijgt veel negatieve reacties, maar zijn daad is lang niet zo erg als de daden van Breivik of Robert M. Dit verschil komt tot uiting in het feit dat sommige mensen hem verdedigen, zijn kant kiezen en ingaan tegen negatieve reacties over de gitarist.

Voorbeeld 21:

Gebruiker2 doe ff normaal aso jij snapt het echt niet he ken jij die kerel? nee hou dan je bek ook dicht.

Deze jongen moet geholpen worden bij een psychiater dat is wat ik bedoelde hij heeft hulp nodig niet meteen met je grote bek beginnen te schelden.

hij is geestelijk gestoord maar de inrichting heeft een hele lange wachtrij dus hou gewoon je mond als je er niks vanaf weet oke? dankje.

Wederom zien we dat persoonlijke eigenschappen en achtergrond een rol spelen in hoe iemand wordt gezien door jongeren op YouTube. Ook heeft dit invloed op welke straf gepast is en hoe de politie hier mee om moet gaan. Jongeren verantwoorden hun mening wederom door eigen ervaringen en kennis. Deze mening en kennis kan gegeven worden omdat deze gebruiker het slachtoffer kent.

Samenvatting

Binnen het onderwerp criminaliteit hebben we gezien dat jongeren levendige discussies voeren. Hieruit blijkt dat er een grijs gebied bestaat met betrekking tot hoe erg sommige daden zijn en tot hoever je kunt/mag gaan. De normen met betrekking tot criminaliteit zijn dan ook rekbaar volgens jongeren. Er zijn ronduit slechte mensen die slechte daden hebben begaan en waarbij hun achtergrond niets goed kan praten. Echter, er zijn ook goede criminelen die handelen omdat zij tot de criminele daden gedreven zijn door hun achtergrond. Online criminaliteit, zoals banglijsten die op het internet verspreid worden, gaat jongeren heel erg aan. Dit speelt zich af in hun eigen beleavingswereld, en hier kunnen allerlei soorten jongeren zich iets bij voorstellen. De jongeren vinden het jammer dat ze op dit gebied het vertrouwen in de politie zijn kwijtgeraakt. Naast de aard van de criminele daad en de achtergrond van de dader, hebben jongeren ook veelal een mening over de straffen die verbonden zijn aan daden. Als het over henzelf gaat vinden jongeren de straffen uiteraard veel te hoog en streng. Maar, de straffen die 'echte slechte' mensen zouden moeten krijgen blijft onder jongeren een twistpunt. Over het algemeen kunnen we zeggen dat jongeren de straffen in Nederland ten opzichte van andere landen te laag vinden, conform wat de Nederlandse bevolking heeft aangegeven in enquêtes die zijn gehouden door het Sociaal en Cultureel Planbureau 2009. De norm onder jongeren is dat ze over al deze onderwerpen vrijuit hun mening kunnen en durven geven op online sites, fora en sociale media. Echter, de jongeren laten wel zien dat je niet zomaar een mening kunt hebben. De norm is dat je deze mening kunt verantwoorden, bijvoorbeeld door eigen ervaringen. Dit maakt het materiaal rijk aan ervaringen van jongeren.

3.1.2 Categorie 2: de politie

Online gesprekken over de politie waren niet moeilijk te vinden. De politie lijkt een makkelijk doelwit om een mening over te hebben. De norm is dan ook, online, dat het goed is om een mening over de politie te hebben en zelfs dat het goed is om de politie advies te geven. Tegelijkertijd gaan jongeren flink met elkaar in discussie over dit onderwerp, wat aangeeft dat de normen en waarden die jongeren hebben over de politie erg verschillen. Deze categorie kan onderverdeeld worden in de volgende subonderwerpen: 'opinie over de politie', en 'wat verwachten jongeren van de politie?'

Opinie over politie

'Als er politie is, is er iets aan de hand', blijkt uit veel posts op verschillende jongerensites. Jongeren vinden het niet alleen voor zichzelf interessant als de politie er is, maar ook voor anderen – dit zien we aan de berichten die geplaatst worden op sociale media, waarmee de jongeren het nieuws dat er politie is, verspreiden. Jongeren twitteren het bijvoorbeeld naar elkaar om het snel te delen. Onder andere een aanhouding is iets opmerkelijks wat zo aandacht krijgt. Als er politie is, dan is dit dus nieuwswaardig, vooral als je er zelf bij betrokken bent (dan is het vaak ook niet leuk, te zien aan de emoticon ':S' in onderstaand voorbeeld):

Voorbeeld 22:

Gebruiker 1:

Ik werd net aangehouden door de politie :s

Gebruiker 2:

Omg! Net aangehouden door de politie omdat ik op tiki dr scooter reed

Er zijn ook positieve reacties over de politie, bijvoorbeeld wanneer de politie er is om je te helpen. Volgens de jongeren die de politie waarderen, zijn (de meeste) agenten goed en worden ze tegenwoordig te weinig gewaardeerd voor hun werk. Ook hier is weer te zien dat interactie onder jongeren gepaard gaat met schelden en provoceren.

Voorbeeld 23:

Gebruiker 1:

@ Gebruiker 4

Niks tegen jou persoonlijk bedoeld hoor, maar 80% is zeker overdreven. Tuurlijk zitten er irritantje agentjes tussen die je al aanhouden voor 5km/pu te hard rijden, dan snap ik gerust dat je dat ook een eikel en tot de 80% berekent, maar ik denk dat nog geen 10% echte slechte agenten zijn. Als je het niet vindt, laat maar dan een bron zien.....

Gebruiker 2:

als jij ontvoerd word wie komt je dan helpen juist ja:p
dus hou je domme bek achterlijke loser

Gebruiker 3:

Citaat:

"Waarom geen lintje voor die agenten? Ze hebben godverdomme 2 mensen en zichzelf gered."
Precies wat ik ook dacht, wel kijken of ze eventueel vervolgt kunnen worden maar een schouderklopje? Ho maar...

Er zijn jongeren die zich verplaatsen in de positie van de politie en deze hierdoor waarderen. Ook noemen sommige jongeren de politie zelfs 'lief', nadat ze je hebben willen helpen.

Voorbeeld 24:

Gebruiker 2:

Stel je nou eens voor; je gaat met ambitie bij de politie om wat aan de wereld te veranderen... En dan komen een aantal keer een paar mensen die geen leven hebben, tegen jouw schelden en zeggen dat je corrupt bent enzo! wat zou jij doen als er zomaar een mongool op jouw ging schelden op straat? niet precies hetzelfde? +10 voor politie!

Gebruiker 3:

hey gebruiker1, dat ben ik maar gedeeltelijk met je eens, de politie had zich iets professioneler kunnen gedragen, maar ik kan me heel goed voorstellen dat als zo'n gekke idioot op je afkomt, en zich meteen zo debiel gedraagt, dat die agent behoorlijk gefrustreert raakt snap je? want geef toe, als die gozer gewoon voorbij was gelopen, hadden ze hem niets gedaan.....

Gebruiker 4:

Hahahaha er zitten wel een paar aardige wouten bij, er is ook zo'n kabouter die is echt aardig :)

Uit deze voorbeelden blijken ook weer andere normen van jongeren, zoals 'schelden tegen de politie is niet normaal' en 'als iemand je uitscheldt, pak je deze persoon aan'. Dat jongeren over dit soort normen in discussie gaan toont dat ze niet vastliggen. Wat jongeren van de politie vinden loopt dan ook enorm uiteen. Sommigen vinden dat het gezag van de politie (en het verdere rechtssysteem) groter zou moeten zijn, dat de politie harder zou moeten kunnen optreden tegen provocatie en hiervoor meer waardering zou moeten krijgen. Jongeren lijken wel te twijfelen aan het feit of ze de huidige situatie kunnen veranderen.

Voorbeeld 25:

Gebruiker 1:

Wie is die agent?! die man zou van mij een bos bloemen krijgen! wat een irritant k*t joch met die gitaar, nederland mag wel wat harder worden tegen dit soort randdebielen.

Gebruiker 2:

ja absoluut. zeker als die jongen het expres gaat uitlokken. de politie mag tegenwoordig niks meer, en daarom verdwijnt ook het gezag. ik vind dat de politie dan maar gezag af moet dwingen. het is toch niet normaal dat zo'n joch zo bijdehand doet alleen maar om de politie te ziekken.. nu zal hij de volgende keer nog maar eens nadenken voordat hij zoiets triests wil doen. :)

Gebruiker 3:

Nou , die aap moet gewoon normaal doen, en daarbij mag de politie vaak zo weinig en zijn er te veel regels (juist omdat we dus in een democratisch land leven en alles gedocumenteerd moet worden , bewijzen etc). Kost soms teveel tijd. En er zijn te weinig agenten op straat en de mogen soms nog te weinig. En het OM eist te vaak te lage straffen en het doet hun werk niet goed. En advocaten die vaak zelf crimineel zijn gooien roet in het eten. Maar dat is de rechtstaat dus ja

Deze voorbeelden laten zien dat volgens deze gebruikers de norm is dat de Nederlandse politie niet zoveel kan en mag. Ook is de norm dat dit discussieerbaar is en ook veranderbaar. Of zij dat zelf kunnen veranderen is natuurlijk de vraag. Jongeren leggen de verantwoordelijkheid bij anderen ("Nederland mag"). Het corpus laat ook de andere kant van het spectrum zien. We zien bijvoorbeeld dat sommige jongeren het cool vinden om tegen het gezag van de politie en de regels in te gaan door bijvoorbeeld met de politie te vechten en overtredingen te begaan. Het is "grappig" (en mogelijk) om tegen hen in te gaan, ze te bespotten en ze "te slim af te zijn".

Voorbeeld 26:

Gebruiker 1:

Heuuu aangehouden door de wouten, gelukkig ben ik verbaal redelijk goed aangelegd

Gebruiker 2:

Haha gister kwam popo en t hele huis 20 man ofso zong: ALLE WOUTEN ZYN HOMO'S
hahahah

Gebruiker 3:

Cool, chatten met de wouten. Wie durft te vragen wat ACAB betekent?

Gebruiker 4:

WOENSDAG HAD IK MET EEN POLITIE GEVOCHTEN. HAHAAH.

Gebruiker 5:

Ja hoor maar was niks ernstigs (vind ik) hahah..

En was wanneer het echt nodig was toch sneller en slimmer dan de popo.. Hahaha..

Funny monkeys hahah.. _O-

Middels deze interactie waarbij de reacties van deze jongeren elkaar opvolgen zien we een interactionele sfeer waarin de politie belachelijk wordt gemaakt. De gebruikers versterken elkaars reacties door te lachen ("Haha", "HAHAHAH"), hoofdlettergebruik ("WOENSDAG HAD IK"...), elkaar aan te spreken ("Heuuu", "ja hoor") en elkaars taalgebruik over te nemen ("wouten", "popo"). Dit zien we veel gebeuren in het materiaal. Alhoewel de jongeren niet reageren op elkaars taalhandelingen (een vraag wordt bijvoorbeeld niet beantwoord, of een grap wordt niet beantwoord met lachen of afwijzing; Mazeland, 2003), zien we wel dat meningen worden gecoconstrueerd en versterkt. Interactioneel gezien kost dit ook het minste moeite: de jongeren hebben het over hetzelfde onderwerp en hebben een redelijk gelijke, negatieve mening over de politie. Wanneer je een andere mening hebt kost dit

interactioneel meer moeite omdat je ergens tegenin gaat (en veelal argumenten of onderbouwing nodig hebt om dit te ondersteunen, zoals we hebben gezien in eerdere voorbeelden).

Er bestaat een grote groep jongeren met weinig respect voor de politie. Deze jongeren roepen redelijk makkelijk negatieve dingen over de politie. Het imago van de politie is in deze groep dan ook niet erg goed. De verschillende negatieve opinies laten het negatieve imago van de politie zien. Alleen al omdat het de politie is, hebben deze jongeren er geen waardering voor. De politie stelt volgens hen niks voor en kan en wil vooral niks doen.

Voorbeeld 27:

Gebruiker 1:

fuck de kk popo ze mogen allemaal dood
ze zitten mij alleen maar in de weg, en niet alleen mij er zijn ZAT mensen die de popo haten
zeker meer dan de helft van allen nederlanders
later ;)

Gebruiker 2:

Ik haat de fucking politie fucking nutteloze mensen altijd doen geen ene fuck =S

Gebruiker 3:

@ Gebruiker 4:

Ja laffe honden zijn het!

Als ze weten dat ze iets kunnen verwachten dan gaan ze liever even een blokje om in de hoop dat het wel over gaat.

En als ze weten dat ze geen problemen kunnen verwachten dan staan ze in de rij!!

Gebruiker 1 uit hier in feite een doodsbedreiging. Gebruiker 2 en 3 zwakken deze negatieve houding iets af in hun reactie door de politie te 'haten' en ze 'laffe honden' te noemen. De gebruikers gaan echter niet tegen de doodsbedreiging in. Dit laat zien dat zo'n dreiging geaccepteerd wordt in deze online omgeving onder deze jongeren. Aan de interactionele context zien we dat het in ieder geval niet als serieus wordt opgevat. De bedreiger hoeft zich niet te verantwoorden en hij wordt hier niet op aangesproken. Dit voorbeeld illustreert dat wanneer er in interactie *niet* wordt gereageerd op een uiting, er een bepaalde interactionele norm geldt, namelijk dat online een groep mensen met de dood bedreigen geaccepteerd wordt (een *noticeable silence*, zie Sidnell, 2010).

Werken bij de politie is ook een punt waarover jongeren hun negatieve houding laten blijken. 'Een echte man wordt geen agent', 'A.C.A.B.' (acroniem voor 'all cops are bastards') en 'een agent heeft geen vrienden' zijn normen die jongeren hanteren.

Voorbeeld 28:

Gebruiker 1:

A.C.A.B. wat zijn die wouten stakkers en echte vent word geen agent

Gebruiker 2:

.

lompe mongool die je bent. Je werkt zeker voor de politie. Veel vrienden zal je hebben

Gebruiker 3:

Hahaha wouten maken reclame omdat ze weten dat er niemand meer een wilt worden, tering triest

Politieagenten zouden gepest zijn vroeger ("volgens mij is die kk wout vroeger ook een aap in een pakkie genoemd;p;p hard gepest zoals elke wout;p"), geen goede jeugd of opleiding hebben gehad ("die mensen komen van een fuckin lage school komen ze zo doen donder op man politiek gaat achteruit heel deze fuckin maatschappij") en zielige personen zijn zonder hun uniform ("agenten zijn niks zonder hun pak kom me niks vertellen t is zo." en "en nu zin ze opeens stoer omdat je een uniform aanhebben, ACAB"). Het is volgens jongeren dan ook raar dat ze wel gezag hebben.

Voorbeeld 29:

Gebruiker 1: .

Weer een typisch gevalletje machtsmisbruik, vroeger gepest nu pesten. We worden een politiestaat mensen, word wakker.

Met bovenstaande reactie wordt ook opgeroepen om 'wakker te worden'. Deze oproep tot 'sociaal protest' laat zien hoe jongeren online hun frustraties uiten, medestanders zoeken onder elkaar en zo hopen te zorgen voor een betere toekomst.

Iets wat jongeren verder persoonlijk aangaat (en waar veel jongeren blijkbaar ervaring mee hebben) zijn boetes. Hier hebben ze dan ook een heel sterke mening over. Zo zouden de boetes vaak overdreven zijn, niet consequent worden gegeven en geen nut hebben. Veel jongeren zien het uitschrijven van boetes als bewijs dat de politie niks beters te doen heeft en alleen maar uit is op meer geld verdienen. Alhoewel jongeren zeuren over boetes en aanhoudingen weten ze toch ook dat je je eigenlijk aan de regels moet houden.

Voorbeeld 30:

Gebruiker 1:

scooter rijden in t centrum.. Wouten hebben niets beters te doen denk k. :s" pff klote man :l duur grapje..

Gebruiker 2:

nee dat wilt de politie niet.... ze willen salaris verhoging....
Maar, zoals ik gister in wegmisbruikers zag, hebben ze wel alle tijd om uitgebreide fietslichtcontroles te houden en mensen lastig te vallen met kleine vergrijpjes... dat moet eens afgelopen zijn! stuur die mensen de straat op

Daarbij is een 'hot' topic of de politie wel of geen geweld mag gebruiken tegen burgers. Volgens veel jongeren mag een agent geen geweld gebruiken, want dat mag een burger ook niet. Het is dan ook erg als een agent hier niet voor bestraft wordt en de burger wel. Door deze scheve verhoudingen wordt de politie als 'vijand' gezien die denkt dat hij alles kan maken. Een agent moet het goede voorbeeld geven.

Negatieve reacties over het fysieke geweld dat de politie gebruikt, komen ook vooral naar voren in de discussie over de gitarist die de politie slaat met zijn gitaar en vervolgens een tik terug krijgt.

Daarentegen zijn er ook jongeren die het gebruik van geweld door de politie juist aanmoedigen om op deze manier een slagvaardigere politie te bereiken die overtredingen meteen aanpakt.

Voorbeeld 31:

Gebruiker 1:

politie moet veel vaker meppen uitdelen!
10 punten voor politie! deze man verdient opslag!

Gebruiker 2:

Op zulke momenten mogen de cops van mij hun handjes laten wapperen! top actie voor de cops! Dat rotjong heeft een grote bek = geen respect! punt uit.

Jongeren gaan flink met elkaar in discussie over dit onderwerp, wat aangeeft dat er geen vaste norm over bestaat. Bovenstaand voorbeeld laat zien dat deze gebruiker zelfs toestemming geeft aan 'de cops' om geweld te gebruiken. Dit laat zien dat het niet vastligt wat de politie wel en niet mag, maar dat dit per situatie bekeken kan worden en dat particulieren hier zelfs advies in denken te kunnen geven. Mogen agenten wel of niet slaan? En in welke situaties? Mogen agenten meer dan burgers? Deze vragen, en ook verwarring en verschillende meningen hierover komen vaak terug in de discussies onder jongeren.

Onderstaand voorbeeld is een negatieve reactie op een post die het ingrijpen van de politie met schoten als onacceptabel beschrijft. De reactie hierop is juist positief en benadrukt dat een agent meer mag dan een burger, want dit hoort bij zijn beroep. Deze interactie laat zien hoe jongeren met elkaar de normen en waarden die ze hebben laten zien. Gebruiker 1 begint met een citaat van een andere gebruiker en geeft daar vervolgens een reactie op.

Voorbeeld 32:

Gebruiker 1:

Citaat:

"5 schoten? beetje iets teveel he. Dood door schuld, dat iniedergeval. Helaas ben ik de rechter niet."

Ik neem aan dat hij na 4 schoten echt niet nog hakkend met dat mes op de agenten af komt gestormt, na 2 schoten denk ik zo al niet meer.

Klinkt een beetje vreemd dit, iemand doodschieten en vrijuit gaan. Ik denk dat ik voortaan ook een pistool mee neem. Als hun dat mogen, ik toch zeker ook. Mag ik degene die met een mes op me af komen dus ook helemaal kapotschieten.

Of goh, hee, dat mag dan weer niet...
Hypocriet land.

Gebruiker 2:

Als "hun" dat mogen, mag jij dat nog steeds niet. Sukkel 😊

Gebruiker 3:

...

Citaat:

"Als hun dat mogen, ik toch zeker ook."

Tuurlijk. En je mag ook boetes uitschrijven, mensen arresteren en met pepperspray spuiten. En je mag ook open hartoperaties en niertransplantaties uitvoeren, straaljagers besturen, kernsplijtstaven verwisselen en het land besturen.

Want dat mogen 'hun' tenslotte ook.

Deze interactie laat mooi zien dat een dergelijke redenering: "als hun dat mogen, ik toch zeker ook" volgens gebruiker 2 en 3 niet de norm is in onze maatschappij. Agenten voeren een bepaald beroep uit waar institutionele taken aan verbonden zijn, zoals het uitschrijven van boetes, en waar een opleiding en bepaalde verantwoordelijkheden aan verbonden zijn. Het beroep politieagent wordt hier gelijk gesteld aan een collectie andere beroepen zoals van artsen, piloten en zelfs van premierschap.

Wat jongeren verwachten van de politie

De jongeren in dit online corpus lijken het er in principe over eens te zijn dat het werk van de politie is om de orde te handhaven en overtredingen te bestraffen, omdat er regels zijn waar mensen zich aan moeten houden. Zo zorgt de politie ervoor dat overtredingen niet nog een keer worden begaan. De politie heeft volgens veel jongeren dan ook enige macht of gezag. Al wordt hier in persoonlijke situaties vaak anders over gedacht. Volgens sommige jongeren verdienen agenten waardering voor hun werk, terwijl anderen het hier niet mee eens zijn. Volgens sommigen mag een agent meer dan de burger, maar anderen vinden dat een agent altijd het goede voorbeeld moet geven. Hieruit blijkt dus dat er verwarring is over wat de politie mag, kan en moet. Onderstaand voorbeeld laat dit ook zien:

Voorbeeld 33:

Gebruiker 1:

"neeh lul, die agent moet 't goede voorbeeld geven, als jij een inbreker mept, word je aangehouden, en als een agent slaat mag het wel?"

Gebruiker 2:

"jonge, als je dit tegen iemand anders zegt die geen agent is en hij slaat je dan moet die kerel mee naar het bureau niet degene die het zegt. waarom zou het anders zijn in het geval van een agent de regels en wetten gelden ook voor die "apen in uniform".

In voorafgaande voorbeelden is ook zichtbaar hoe jongeren verschillende namen voor de politie gebruiken: voornamelijk negatief (apen in uniform, smerissen, flikkers), anti-politie (A.C.A.B.) in straattaal of dialect (popo, wouten). Met deze namen laten jongeren weten dat ze niet bij deze groep horen, maar hier tegenover staan. Bij discussies omtrent justitie of de rechtbank zien we dit soort benamingen niet (zie sectie 3.1.3).

Het is opvallend dat jongeren benadrukken hoe de politie tegenover hen (de burger) staat. De politie mag dingen die burgers niet mogen (ook wel geformuleerd als 'voorgetrokken worden') en voelen zich beter. Hierdoor kan een agent geen goed voorbeeld zijn. Er lijkt door verschillende jongeren dan ook een soort tweevoudige taak te worden benoemd die de politie zou moeten volbrengen: ten eerste moet de politie het gezag zijn (streng zijn, mensen oppakken, regels volgen, straffen opleggen) en ten tweede moet de politie als mens of zelfs vriend optreden (persoonlijk contact met de burger hebben, geen geweld gebruiken, redelijk zijn). De beschrijvingen van de politie in het materiaal laten zien dat de politie je *vriend* is (menselijk) maar ook *boze man* in uniform (institutioneel).

Hoe gecompliceerd de band met de politie is, laten onderstaande voorbeelden zien. In veel gevallen wil de burger volgens jongeren dat de politie helpt, maar agenten zijn alleen maar uit op macht en komen niet snel in actie. Aangezien de burger niet de rechten heeft om zelf in actie te komen, maar in dit geval geen andere optie heeft, zal hij worden bestraft voor zijn daad terwijl hij uit was op hulp. Kortom, de burger wil de politie als vriend, met zijn institutionele rechten en mogelijkheden, maar de politie werkt dit tegen. De politie kan op deze manier niet je beste vriend zijn.

Voorbeeld 34:

Gebruiker 1:

Eerst hun belangrijk laten voelen door ze te bellen... dan hun laksheid/onbekwaamheid waardoor ze het nu afwimpelen en minimaliseren... Stap erna is wederom de slachtoffers de schuld te geven? Zolang ze maar zelf niet de schuld hoeven te dragen OF het werk? Stapje erna, de gefrustreerde burger die zelf het recht in handen neemt aanvallen?

Walgelijk...

Gebruiker 2:

dan nog kommen ze als het te laat is
waar is de politie daan voor
om bonnen uit te schrijven of zo
het is bespottelijk en dan zegen de politie is je beste kameraad ja als het hun uit komt zeker

Gebruiker 3:

Schandalig.. En ja hoor de politie doet weer is helemaal niks. Wanneer pakken ze dit soort dingen nou is aan. En zelfs met bedreigingen doen ze niks! Maar owh wee als je der zelf wat aan gaat doen. Dat zit je fout! Nou wanneer doen die juttten der is iets aan dan ?

In dit soort online fora zien we dat de reacties elkaar versterken. Gebruiker 2 voegt extra (negatieve) informatie toe ("dan nog kommen ze"...). Gebruiker 4 evalueert de oorspronkelijke post en/of de vorige uiting in dezelfde sfeer als de reacties erboven: negatief. We zien in het corpus dat wanneer iemand begint met een negatief verhaal, dit zich voortzet. Wanneer iemand hier tegenin gaat vereist dit interactioneel meer werk.

Ook het volgende voorbeeld laat een instemmende reactie zien. Onderstaande reacties benadrukken de gefrustreerde band tussen politie en burger (de politie wacht totdat je een misstap

begaat en is er niet als je hulp nodig hebt), de 'betweterige en kinderachtige' manier van communiceren van de politie en het onbegrip van de politie voor problemen van jongeren.

Voorbeeld 35:

Gebruiker 1:

boetes schrijven flitsen en schijnheilig op de motor achter je blijven rijden in de hoop dat je het gas intrapt en een overtreding maakt tja dan ben je klos maar als je aangifte wil doen moet je tegenwoordig een afspraak maken en dan nog maar hopen dat het de zelfde week kan . mennnnnnn waar gaan we heen in de maatschappij . politie is je beste vriend ja ja iemand neemt de beslissing om het leven te beeindigen omdat ze op een BANGA LIJST staat mag je weer niet gelijk aangifte doen pfffffffffff

Gebruiker 2:

-

Mee eens. Ik heb het ook niet zo op de politie omdat ze teveel bezig zijn met bekeuren en soms heel betweterig en kinderachtig tegen de burgers doen maar in dit filmpje geef ik ze groot gelijk! Die jongen begon toch zelf met z'n grote mond?

Over het algemeen wordt de politie weinig genoemd met betrekking tot dingen die zich op het internet afspelen. Een reden hiervoor is dat de jongeren denken dat de politie internet niet belangrijk vindt en niet snel overgaat tot actie. Het probleem van de bangalijsten wordt volgens jongeren niet erkend of opgelost door de politie.

Jongeren weten dat de politie aangeklaagd kan worden door de burger als zij niet handelt volgens de regels. Dit is volgens de jongeren een belangrijk middel om de politie mee te controleren. Echter bestaat hier ook scepsis over. De politie wordt volgens jongeren veelal in bescherming genomen door justitie, waardoor ze niet snel berecht zullen worden.

Voorbeeld 36:

Gebruiker 1:

-

Je moet je nooit laten wegsturen door een agent. Gewoon meegaan naar het bureau, Voor laten komen bij de rechter gewoon zeggen dat je ten onrechte bent aangehouden. En cashen maar

Gebruiker 2:

Direct met die film naar de rechter en de boete hoeft je niet te betalen. Gelijk een schadevergoeding eisen voor immateriele schade plus je uurloon vragen voor de uren in de bak. Bij een klap van een agent krijg je meestal maar € 1000,- maar dat is mooi meegenomen. Werk je niet voor een baas maar heb je je eigen zaak. Kan je makkelijk € 120,- per uur vragen voor de tijd die je moet zitten. En wedden dat sukkel (Oom Agent) een standje krijgt.

Gebruiker 3:

jah precies is gewoon dikke machtsmisbruik!! Zei weten wel dat een aangifte naar een agent helmaal niks uithaald omdat zei tog wel gelijk krijgen of anders word

het wel gewoon....vergeten... maar zoals jij zei als het een gevaarlijke allochtoon was dan hadden ze er snel vandoor geweest van dan zijn ze bang!!!

Deze voorbeelden laten zien dat het volgens deze jongeren weinig zin heeft om aangifte te doen tegen de politie. Wel wordt het advies gegeven dat je geld kunt verdienen aan onterecht vastzitten. Door “mee te gaan” met de politie en later je uren in de cel te laten uitbetalen wegens onterecht vastzitten zal de agent waarschijnlijk “een standje” krijgen.

Samenvatting

De politie is nieuwswaardig voor jongeren en ook discussiewaardig. Waarden over de politie liggen niet vast maar ook normen die de politie zelf hanteren verschillen van agent tot agent. Af en toe komen jongeren op voor de politie. Voor sommige jongeren is de norm dat je de politie met respect behandelt en als iemand naar de politie scheldt, dat je hem/haar daarvoor kunt oppakken. Jongeren die negatief zijn over de politie vinden dat de politie niets voorstelt, niks doet en niet consequent is. Wel wordt de politie als mens gezien. Er wordt namelijk over individuele mensen gesproken. Doodsbedreigingen naar de politie worden door jongeren makkelijk geuit in een online discussie. Dat andere deelnemers hier niet fel op reageren en dat niemand een bedreiger hierop aanspreekt laat zien dat dit soort opmerkingen mogen worden geplaatst in een online omgeving. Concluderend lijkt een groot probleem dat er verwarring bestaat over wat de politie wel en niet mag, kan en moet. De functie van de politie is tweeledig. Ze zijn er om burgers te beschermen en zijn dus je vriend. En ze zijn er om mensen op te pakken waarvoor ze zich sterk, beschermend en zelfs gewelddadig op zouden moeten stellen. Tegelijkertijd moet het geweld wel gerechtvaardigd zijn. Agenten hebben volgens jongeren namelijk ook een voorbeeldfunctie.

3.1.3 Overheid en justitie

In de etnografische fase van dit onderzoek bleek dat wanneer de politie en criminaliteit werden bediscussieerd ook justitie en de overheid aan bod kwamen. Omdat er andere normen en waarden werden geuit over deze groepen hebben we besloten om deze categorie ook mee te nemen in de analyse. Hieronder wordt kort geïllustreerd welke normen en waarden een rol spelen onder de jongeren in dit online corpus met betrekking tot overheid en justitie.

Opinie over justitie

Er is geen algemene norm of houding te bespeuren dat alles wat de politie doet goed is (zie paragraaf 3.1.2). Dit zien we wel bij andere machten, zoals bijvoorbeeld de rechter, waar veel minder over gediscussieerd wordt. Rechters krijgen door jongeren een veel grotere macht toegeschreven en lijken volgens jongeren consequenter te handelen. Justitie wordt meer gezien als instituut – een groep personen die beslist volgens strikte regels/wetten en hierdoor het ‘juiste’ doet. Justitie symboliseert wetgeving, een systeem, en is hierdoor weinig persoonlijk. We lezen bijvoorbeeld veel minder ‘de rechtbank had moeten...’ terwijl we dat wel zien bij discussies over de politie. Dit is terug te vinden in het volgende voorbeeld:

Voorbeeld 37:

...

Robert M. Lijkt me ziek, dus is TBS een goede oplossing. Mocht hij ooit vrijkomen, dan moet hij eerst genezen zijn. Anders zal hij in het systeem blijven. TBS beschermt de maatschappij en verdachte dus goed.

De maximumstraf is (12x1.5)18 jaar, ik verwacht dat hij deze zal krijgen. Maar dat is geheel aan de rechters. Ik denk dat het gezien mijn kennis van de casus en aannemende dat hij schuldig is, het goed is dat hij de maximale straf krijgt. Meer zou in strijd zijn met ons recht.

...

Het citaat 'De maximumstraf is (12x1.5)18 jaar, ik verwacht dat hij deze zal krijgen. Maar dat is geheel aan de rechters' laat zien dat justitie veel meer een institutie is waar niet over getwist wordt. Rechters weten wat goed is en passen de regels/wetten toe.

Echter is online overal wel enige kritiek op, en zo ook op justitie. Zo impliceren sommige jongeren dat rechters niks van geweld snappen en noemen ze rechters bijvoorbeeld 'links' (wat volgens jongeren gelijk staat aan het opleggen van lage straffen). Het werk van justitie beïnvloedt het werk van andere partijen, waaronder de politie. Als justitie de regels aanpast, zal de politie anders bekeuren en als de politie op een bepaalde manier bekeurt zal dit door justitie beoordeeld worden.

Voorbeeld 38:

En linkse rechters die claimen onafhankelijk te zijn maar wel salaris van de staat krijgen en vaak links zijn en te laag straffen etc. Dus dat werkt ook al niet bevredigend voor het OM, recherche en de politie e.d.

Dus er moeten meer mogelijkheden komen en meer personeel en minder gelul en papierwerk.

en harder optreden en dat ook mogelijk maken.

...

Ook worden er soms vraagtekens gezet bij de bruikbaarheid van de wet en in het volgende voorbeeld bij het verschil in berechting van allochtonen en autochtonen (op basis van eigen ervaring).

Voorbeeld 39:

die rechterr plaat echt als een bitch.
ze denken allemaal van ; het zijn buitenlanders het is hun eigen schuld.
zo hebben ze ook bij mijn neefje gepraat toen hij naar jeugddetentie moest.
bij hollanders gaan ze medelijden hebben en bij buitenlanders doen ze alsof ze geen gevoelens hebben waar gaat dit allemaal naar toe deze tijden

Buitenlanders worden hier volgens deze gebruiker gestereotypeerd door rechters, die overigens ook als een groep worden gezien met het gebruik van "ze" en "allemaal". Door deze woordkeuze worden de

rechters niet als individuele mensen gezien, maar als groep – een macht waar iedereen hetzelfde denkt en doet (in tegenstelling tot de politie).

Opinie over de overheid

In veel gevallen zijn jongeren het erover eens dat de overheid opkomt voor de burger. De overheid steunt de burger over het algemeen financieel, zodat deze persoon een goede burger kan zijn (met werk) en een normaal leven kan leiden. De burger moet de hulp wel “waard” zijn.

In voorbeeld 40 zien we dat de overheid niet in alle gevallen (genoeg) helpt. Dit zou verbeterd moeten worden. Jongeren constateren dat de overheid je niet helpt wanneer je dit nodig hebt, namelijk wanneer je met criminaliteit in aanraking komt.

Voorbeeld 41:

y man, ik word echt gek als ik die comments van jou lees vriend!
Jij bent waarschijnlijk echt zo kankerboertje uit friesland ofzo. Er is zeker wel ghetto in Nederland....Nederland steekt alleen zn kop ervoor in het zand. En lang niet alle gezinnen krijgen genoeg uitkering om van rond te komen...vooral een gezin waar kempi uitkomt met 6 kinderen ofzo. er is nooit genoeg...dus dan ga je hosselen, beland je in criminaliteit met boys die het zelfde doormaken...open your eyes NL!!

Tegelijkertijd vinden jongeren, zoals duidelijk te zien in de online discussie over het nut van veiligheidscamera's, dat de overheid (en justitie en politie) er moet zijn voor de burger, maar voelen dat de burgers dit niet altijd zo voelen. De veiligheidscamera's zijn er om de burger te beschermen en bieden in sommige gevallen hulp bij het identificeren van een dader, maar vaak wordt er volgens jongeren niks met de beelden gedaan. Daarbij zorgen de camera's ervoor dat criminelen zich onherkenbaar maken en ze geven veel jongeren een onveilig gevoel. Ook bij dit onderwerp is eigen ervaring weer erg belangrijk.

Voorbeeld 41:

Gebruiker 1:

k heb niet zo lang geleden een moordzaak meegemaakt en ik kan vertellen dat ze videobeelden als bewijsmateriaal hebben gebruikt. Zodat ze die persoon op die tijd daar konden plaatsen. Dus het heeft wel degelijk nut. Niet altijd dat is jammer maar al helpt het voor een gedeelte dan mogen we al blij zijn. Als die camera daar niet had gehangen liep deze moordenaar waarschijnlijk vrij rond.

Gebruiker 4:

Nou die camera's stellen niks voor. 3 weken terug ben ik beroofd precies waar de camera aanwezig was. Kwam op het bureau en zei kijk die beelden dan zien jullie gelijk wie het gedaan hebben en kunnen jullie er achter aan. (Was binnen 10 min aangifte aan het doen) Nou ze hebben alleen maar me aangifte genomen en that was it! In die tussen tijd volgden 3 anderen die ook beroofd waren. En nee toch nog steeds niks met de camera beelden gedaan. Dit is maar 1 voorbeel. Dus die camera's kunnen gewoon weg.

De overheid wordt volgens sommige jongeren als een instantie gezien die recht tegenover je staat. Dit wordt in de teksten onder andere duidelijk gemaakt met “die lui” of “hun”. Volgens sommige jongeren werkt de overheid burgers tegen, beperkt hun vrijheid bewust steeds meer om burgers in de gaten te kunnen houden om macht over ze te hebben en geld aan ze te verdienen. Dit zou nog maar het begin zijn van een ‘veel ergere’ periode van overheidsinvloed.

Deze voorbeelden laten zien dat ook over kwesties die gestuurd worden vanuit de overheid, jongeren een uitgesproken mening hebben. Waardeoordelen over justitie zijn wel van andere aard dan over de politie.

Samenvatting

Deze laatste voorbeelden over justitie en de overheid laten zien dat hoewel jongeren allerlei complottheorieën hebben over de overheid (ze zouden mensen willen “overmeesteren”) deze instanties wel worden gezien als institutie die de regels van de wet volgen. Er worden weinig adviezen gegeven aan justitie of de overheid. Terwijl de politie als individu wordt gezien door jongeren zien ze justitie en de overheid als machtige instanties en als grotere macht.

4. Conclusies en vervolgonderzoek

In dit onderzoek is duidelijk gebleken dat de online omgeving een plek is waar jongeren allerlei onderwerpen bediscussiëren. Door naar publiekelijk toegankelijk materiaal te kijken dat jongeren zelf hebben geschreven, kunnen we een kijkje nemen in de leefwereld van jongeren. We vragen hen niet naar hun mening over criminaliteit of de politie, maar we observeren die zoals ze die zelf geuit hebben. Hieronder worden de belangrijkste conclusies met betrekking tot dit onderzoek weergegeven.

4.1 Conclusies

Onderzoek doen naar de leefwereld van jongeren via online materiaal is veelbelovend. Wat jongeren schrijven, facebooken, rappen, hyven en tweeten over criminaliteit en de politie geeft een duidelijk inzicht in de leefwereld, normen en waarden van Nederlandse jongeren die zich online begeven. Impliciet en expliciet geven deze jongeren online aan wat ze belangrijk, normaal, afwijkend, ongepast en goed vinden. Hiermee geven ze zelf een kijkje in hun normaal gesproken ontoegankelijke leefwereld. Voor onderzoekers geeft het internet toegang tot een schat aan materiaal waar jongeren zelf, onder elkaar, uiten wat ze vinden van maatschappelijke kwesties.

Jongeren spiegelen online hun offline leefwereld. We hebben in de etnografische fase van dit onderzoek en in dit corpus gezien dat jongeren zich online groeperen. Jongeren met dezelfde interesses, muziekvoorkeur en soms meningen ontmoeten elkaar online. Dit inzicht is belangrijk voor onderzoekers die een bepaalde jongerencultuur willen onderzoeken. Ook is het nuttig voor de politie om hier zicht op te hebben. Jongeren zijn, net als in hun offline leefwereld, gesegmenteerd online. Hoewel het internet grensoverschrijdend is, categoriseren jongeren zichzelf, anderen maar ook criminele activiteiten op basis van locatie, hobby's of interesse. Zo verzamelen jongeren uit Alphen aan de Rijn zich op Alphen.nu. Op Girlscene.nl verzamelen zich meisjes en op Superdudes.nl jongens. Door een bepaalde website te bestuderen is het mogelijk de achtergrond van jongeren die zich hier begeven te bepalen. Zo houden jongeren op Partflock.nl van house- en dancemuziek en gaan deze jongeren vaak naar dergelijke feesten. Verder geven jongeren in de berichten die ze online posten soms informatie over hun achtergrond, bijvoorbeeld of ze eerder met de politie te maken hebben gehad en wat ze in het dagelijks leven zoal doen.

In dit onderzoek hebben we trends kunnen ontdekken in de leefwereld van jongeren, specifiek over wat jongeren vinden van criminaliteit en de politie. Er bestaat een 'rekbare' grens tussen geaccepteerde en niet geaccepteerde criminaliteit onder jongeren. Acceptabele criminaliteit kan vervolgens worden opgedeeld in lichte vergrijpen zoals verkeersboetes en drugs gebruik, wat volgens sommige jongeren niet bestraft moet worden, maar ook zwaardere criminaliteit zoals stelen en vechten. Deze laatste categorie wordt door bepaalde jongeren acceptabel bevonden als je achtergrond of jeugd moeilijk is geweest. Rappers en rapvideo's vormen op dit gebied een inspiratiebron voor veel jongeren. De meest opvallende normen en waarden die door de jongeren in het online materiaal worden gehanteerd zijn negatief over de politie. Dit lijkt het gevolg te zijn van de tweeledige rol die ze de politie toedelen: een

vriend waarbij je terecht kunt als er iets mis gaat en de instantie die straffen uitdeelt en autoriteit heeft. Echter, er zijn ook jongeren die de politie wel waarderen. Onderwerpen met betrekking tot de politie die veel discussie oproepen zijn: de hoogte van straffen, het huidige werk van agenten en hoe consequent agenten handelen. Jongeren geven de politie af en toe wel adviezen voor de toekomst. Dit doen jongeren in veel mindere mate bij justitie of de overheid.

Dit onderzoek heeft laten zien dat de online interactie van jongeren een duidelijk inzicht geeft in wat hen bezig houdt, wat ze belangrijk vinden en wat ze vinden, willen en weten. De normen en waarden omtrent criminaliteit en de politie die heersen in de verschillende jongerengroepen kunnen online gemakkelijk worden teruggevonden. De leefwereld die zij in het dagelijks leven slechts minimaal aan buitenstaanders kenbaar maken, is op deze manier online veel toegankelijker. De politie kan met de analyses die gepresenteerd zijn in dit onderzoek haar kennis van de leefwereld van jongeren verbeteren. Met inzicht in de normen en waarden van Nederlandse jongeren kan de politie mogelijk beter met deze groep omgaan en zichzelf beter profileren onder de jongeren.

4.2 *Vervolgonderzoek*

Omdat iedereen anoniem kan zijn op het internet weten we niet precies of alle discussies in ons corpus plaats hebben gevonden onder enkel jongeren. Als we jongeren hadden geïnterviewd hadden we dit wel kunnen weten. Overwogen moet worden of je meer over jongeren te weten kunt komen door ze te interviewen of een vragenlijst voor te leggen en deze te laten invullen. Ook dan weten we bijvoorbeeld niet welke jongeren dit invullen. Is dit wellicht de groep jongeren die altijd al vragenlijsten invullen? Zijn dit de jongeren die toevallig te bereiken zijn? Daarnaast weten we dat mensen met vragenlijst vaak gewenste antwoorden invullen. Mensen kunnen heel goed aangeven hoe ze denken zich te gedragen, maar of dit de werkelijkheid laat zien is een andere vraag. Door natuurlijk, eigen materiaal van jongeren te analyseren, weten we niet wie de jongeren zijn of waar ze (precies) vandaan komen. We weten wel dat dit hun eigen meningen zijn, en dat dit hun echte online gedrag is. We hebben ze namelijk niet gevraagd om hun normen en waarden te uiten, maar dat doen ze al uit zichzelf, en wij bestuderen deze data.

Dit onderzoek roept, naast het beantwoorden van vele vragen, ook vele nieuwe vragen op. Een van deze vragen is hoe de politie in het nieuws wordt neergezet en of dit invloed heeft op hoe mensen online op deze onderwerpen reageren. Mensen blijken op het internet namelijk nieuws in de vorm van artikelen of gebeurtenissen op te pakken en reageren hier veelvuldig op. Welke artikelen worden wel opgepikt en welke niet? Welke artikelen krijgen veel reacties van jongeren? Over welke onderwerpen en onderliggende normen of waarden wordt gediscussieerd? Wat wordt er precies met de informatie uit de nieuwsartikelen gedaan? Wat zegt dit over de jongeren? Wat zegt dit uiteindelijk over de politie? In een recent scriptieonderzoek worden dit soort vragen verkend in het kader van beeldvorming over de politie in de journalistiek (van der Zalm, 2013).

Daarnaast hebben we gezien dat jongeren die elkaar nog nooit ontmoet hebben elkaar vinden via platforms waar ze het kunnen hebben over hun hobby's, vragen, muziekidolen, sportwedstrijden en ook over criminaliteit en de politie. De online omgeving lijkt grenzen te overschrijden. Er wordt

nauwelijks gesproken over afkomst, herkomst of locaties. Betekent dit dat ook dat opinies en meningen over criminaliteit en de politie zich sneller verspreiden door het land? Is dit ook van belang wanneer we kijken naar ProjectX websites die in een razend tempo tot stand komen en zich via Facebook en andere sociale media verspreiden onder enorm grote groepen jongeren door het hele land?

Dit onderzoek heeft zich alleen bezig gehouden met de informatie over criminaliteit en politie die online op fora en andere interactieve media wordt gegeven. Een website geeft echter nog veel meer over de jongeren weer: hun profielen laten zien wie ze zijn, tot welke groep ze behoren, wie hun vrienden zijn, wat belangrijk voor hen is. Wat ze 'leuk vinden' is ook deel van hun identiteit en welke video's ze kijken is de volgende manier om erachter te komen waar ze zich mee bezig houden. Een analyse van een groter gedeelte van websites kan een duidelijkere schets geven van de verschillende groepen jongeren die zich op de verschillende sites begeven. Een groter corpus van online materiaal zou verdere interessante resultaten kunnen laten zien. Echter, er moet nog goed worden nagedacht over de privacy van de forumgebruikers. Alhoewel de sites melden dat alles wat gebruikers online publiceren in het publieke domein terechtkomt, en ook al geven sites expliciet toestemming om het materiaal van hun gebruikers te analyseren, zullen de meeste jongeren zich er niet van bewust zijn dat hun taalgebruik of hun profielinformatie wordt opgeslagen en geanalyseerd.

Een laatste suggestie ligt meer op het terrein van de conversatieanalyse. In dit onderzoek is gebleken dat normen en waarden moeilijk te onderscheiden zijn van elkaar. Wel hebben we gezien dat jongeren veelvuldig hun waardeoordeel geven over elkaar, nieuwsfeiten, muziek, of bijvoorbeeld de politie. Soms gaan jongeren hier tegenin en soms wordt de mening versterkt door andere forumgebruikers. Hoe jongeren onderhandelen over deze normen en waarden en hoe ze worden tegengesproken kan inzicht geven in hoe jongeren elkaar overtuigen in de online leefwereld. Inzichten in hoe jongeren dit doen kan nuttig zijn wanneer de politie zich wilt gaan begeven op het internet om bijvoorbeeld in contact te komen met bepaalde doelgroepen.

LITERATUUR

- Agar, M.H. (1986). *Speaking of ethnography*. Sage University Paper series on Qualitative Research Methods, (Vol. 2). Beverly Hills, CA: Sage Publications.
- Babbie, E. (2010). *The Practice of Social Research*. Wadsworth: Cengage Learning.
- Bijl, R., Boelhouwer, J., Pommer, E., & Schyns, P. (2009) (red.). *De sociale staat van Nederland 2009*. Den Haag: Sociaal en cultureel planbureau.
- Cassell, J. en Tversky, D. (2005). The Language of Online Intercultural Community Formation. *Journal of Computer-Mediated Communication* 10 (2), article 2.
- Chiluwa, I. (2012). Social media networks and the discourse of resistance: A sociolinguistic CDA of Biafra online discourses. *Discourse & Society*, 23 (3), 217-244.
- Edwards, D. & Potter, J. (2001). Introduction to discursive psychology. In: A. McHoul & M. Rapley (Eds), *How to analyse talk in institutional settings: A casebook of methods*. London: Continuum International, 12-24.
- Greenfield, P.M. & Subrahmanyam, K. (2003). Online discourse in a teen chatroom: new codes and new modes of coherence in a visual medium. *Applied developmental psychology*, 24, 713-738.
- Johnstone, B. (2008) *Discourse analysis*. Malden: Blackwell Publishing.
- Heritage, J. & Raymond, G. (2005). The Terms of Agreement: Indexing Epistemic Authority and Subordination in Talk-in-Interaction. *Social Psychology Quarterly*, 68 (1), 15-38
- Hine, C. (2000). *Virtual ethnography*. London: Sage Publications.
- Lamerichs, J. & Te Molder, H. (2003). Computer mediated communication: from a cognitive to a discursive model. *New media & society*, 5 (4), 451-473.
- Leander & McKim (2003). Tracing the everyday 'sittings' of adolescents on the internet: a strategic adaptation of ethnography across online and offline spaces. *Education, Communication & Information*, 3(2), 211-240.
- Leijen, R. (2011). 'Op internet heb je geen APV'. *Blauw*, 7, 14-17.
- Markham, A.N. (1998). *Life online: Researching Real Experience in Virtual Space*. Walnut Creek, CA: AltaMira Press.
- Mazeland, H. (2003). *Inleiding in de conversatieanalyse*. Bussum: Coutinho.
- Miller & Slater (2000). *The internet. An ethnographic approach*. Oxford: Berg.
- Oegema, D., Kleinnijenhuis, J., Anderson, K. & Van Hoof, A.M.J. (2008). Flaming and blaming: The influence of mass media content on interactions in on-line discussions. In: E.A. Konijn, M. Tanis & S. Utz (Eds.), *Mediated Interpersonal Communication*. Mahwah: Erlbaum.
- Pomerantz, A. & Fehr, B.J. (1997). Conversation Analysis: An Approach to the Study of Social Action as Sense Making Practices. In van Dijk, T. A. (Ed) *Discourse as Social Interaction*. London: Sage Publications, 64-91.
- Postmes, T., Spears, R., Lea, R. (2002). Intergroup Differentiation in Computer-Mediated Communication. *Group Dynamics: Theory, Research, and Practice* 6(1), 3-16.

- Preece, J. & Maloney-Krichmar, D. (2006). Online Communities: Design, theory and practice. *Journal of computer mediated communication*, 10(4).
- Roth-Gordon, J. (2012). Linguistic techniques of the self: The intertextual language of racial empowerment in politically conscious Brazilian hip hop. *Language & Communication*, 32(1), 36-47.
- Sacks, H. (1992). "The baby cried. The mommy picked it up." In H. Sacks (author). *Lectures on conversation*. Cambridge, MA: Blackwell Publishers.
- Sidnell, J. (2010). *Conversation analysis: An introduction*. Malden, MA: Wiley-Blackwell.
- Sneijder, P.W.J. & te Molder, H.F.M. (2005). 'Moral logic and logical morality': attributions of responsibility and blame in online discourse on veganism. *Discourse and Society*, 16, 676-696.
- Stokoe, E. (2012). Moving forward with membership categorization analysis: Methods for systematic analysis. *Discourse studies*, 14 (3), 277-303.
- Stommel, W. & Koole, T. (2010). The online support group as a community: A micro-analysis of the interaction with a new member. *Discourse studies*, 12 (3), 357-378.
- Subrahmanyam, K., Greenfield, P.M., & Tynes, B. (2004). Constructing sexuality and identity in an online teen chat room. *Applied developmental psychology* 25, 651-666.
- Ten Have, P. (2007). *Doing conversation analysis: a practical guide*. London: Sage Publications Ltd.
- Valkenburg, P.M. & Peter, J. (2013). Five challenges for the future of media-effects research. *International journal of communication* 7, 197-215.
- Valkenburg, P.M. & Peter, J. (2011). Online Communication Among Adolescents: An Integrated Model of Its Attraction, Opportunities, and Risks. *Journal of adolescent health*, 48, 121-127
- Van Charldorp, T.C. (2011). *From police interrogation to police record*. Oisterwijk: Box Press. Proefschrift.
- Van den Bogaard, (2010). *Sociale media in de opsporing*. Scriptie politieacademie.
- van Charldorp, T.C. & Van den Heerik, R. (2012). "Miereneukers" of "apen in uniform": "heilig zijn ze niet." Een verkenning van normen en waarden van jongeren over criminaliteit en de politie. *Tekstblad*, 5.
- Van der Hof, S. (2013). *Digitale kinderrechten. Balanceren tussen autonomie en bescherming*. Oratie Universiteit Leiden.
- Van der Zalm, C. (2013). *Van politiepersbericht tot nieuwsbericht. Een verkennend onderzoek naar de mogelijke beeldvorming over de politie onder journalisten en online nieuwslezers*. Scriptieonderzoek Vrije Universiteit Amsterdam.
- Van Dijk, T. A. (1993). Principles of critical discourse analysis. *Discourse & society*, 4(2), 249-283.
- Widdicombe, S. & Wooffitt, R. (1995). *The language of youth subcultures. Social identity in action*. Hemel Hempstead: Harvester Wheatsheaf

BIJLAGE

I Corpus online materiaal

Medium	Website	Adres	Onderwerp bericht	Aantal woorden
Facebook	Facebook	http://www.facebook.com/permalink.php?id=102597573866&story_fbid=10150691854518867 ¹⁰	Veiligheidscamera's	1661 ¹¹ 83/100 1379
Hyves	Hyves	http://hyves.nl/topic/19056731/Meisje_13_pleegt_zelfmoord_om_bangalijs/?fromSlotPosition=3	Aangifte bangalijsen	2928 91/100 2664
YouTube	YouTube	http://www.youtube.com/watch?v=XvP5GjHl84I	Liedje Kemp	11014 73/100 8040
YouTube	YouTube	http://www.youtube.com/watch?v=FXcH_69gPPU	Interview RBDjan	2734 70/100 1914
YouTube	YouTube	http://www.youtube.com/watch?v=6zQnJ4b-hX0&feature=player_embedded	Provoceren politie	12632 80/100 10106
Jongeren	Alphen.nu	http://www.alphen.nu/?p=forum&topic=5	Vechtpartij	1485

¹⁰ De URL's zijn opgenomen in de tabel zodat terugzoeken mogelijk is. Er moet echter wel rekening worden gehouden met het feit dat het internet continu verandert. Websites die vandaag razend populair zijn onder jongeren, kunnen binnen enkele maanden bijna niet meer bezocht worden of zelfs opgeheven zijn.

¹¹ In de tabel zijn het totaal aantal woorden per bron weergegeven (het bovenste getal). Echter, dit getal geeft niet precies het aantal woorden aan die geschreven zijn door jongeren. De automatische woordtelfunctie heeft bijvoorbeeld ook woorden zoals 'geregistreerd op 21-12-2006', 'reactie 201' en de datum van het bericht meegeteld. Het aantal inhoudelijk relevante woorden waarmee het onderzoek is uitgevoerd, is dan ook lager dan het aantal woorden dat hier genoteerd staat en omvat het onderste getal, gebaseerd op een telling van het aantal 'relevante' woorden per 100 woorden dat in het midden weergegeven staat.

website		3406		20/100 297
Jongeren website	Alphen.nu	http://www.alphen.nu/?p=forum&topic=53276&lastpage=1	Scholieren belagen meisje	3498 16/100 560
Jongeren website	Fok.nl	http://frontpage.fok.nl/nieuws/535725/1/1/50/breivik-wil-geen-psychiatrische-behandeling.html?token=13669882fbde044a2ace8ac812274e2f&allowcookies=DEZE+MELDING+SLUITEN+EN+NIET+MEER+WEER+GEVEN	Psychiatrische behandeling Breivik	1418 88/100 1248
Jongeren website	Fok.nl	http://frontpage.fok.nl/nieuws/535758/1/1/50/agenten-niet-vervolgd-voor-doodschieten-brabander.html	Vervolgen agenten	2199 76/100 1671
Jongeren website	Fok.nl	http://frontpage.fok.nl/nieuws/535516/1/1/50/boilerdieven-op-heterdaad-betrapt.html	Boete boilerdieven	458 75/100 344
Jongeren website	Girlscene.nl	http://forum.partyscene.nl/forum.php/Media_film_muziek/Nieuw_jongerenfenomeen_Bangalijsen/list_messages/230977?visitord=588e238ad37b35c1c46daf040df0ba7c	Bangalijsen	19279 41/100 7904
Jongeren website	Leerlingen.nl	http://forum.leerlingen.com/vbb/showthread.php?t=69524	Schuld achtervolging	1540 42/100 647
Jongeren website	Marokko.nl	http://forums.marokko.nl/archive/index.php/t-4230144.html	Straf voor misbruik kleindochter	1009 83/100 837
Jongeren website	Marokko.nl	http://m.marokko.nl/nieuws/21201/tien-jaar-cel-geest-voor-viespeuk-die-dochter-bezwangerde/s/cc7a0806da0119e656f45f3	Straf voor misbruik dochter	1366 80/100

		c15bcd11/		1093
Jongeren website	Marokko.nl	http://forums.marokko.nl/archive/index.php/t-4243809.html	Onrechtmatige adoptie	1059 62/100 657
Jongeren website	Partyflock.nl	http://partyflock.nl/topic/1130625:Afnemers_drugs_krijgen_waarschuwing_smsje_politie.html	Waarschuwingssms van politie	608 50/100 304
Jongeren website	Partyflock.nl	http://partyflock.nl/topic/1130578:Tbs-er_ontsnapt_tijdens_begeleid_verlof.html	Tbs-er ontsnapt	385 44/100 169
Jongeren website	Partyflock.nl	http://partyflock.nl/topic/1129299:Politie_gaat_klagen_over_nederlandse_export_wiet.html	Nederlandse export wiet	2910 64/100 1862
Jongeren website	Superdudes.nl	http://www.superdudes.nl/showtopic/825019	Gevolgen staking politie	950 86/100 791
Jongeren website	Superdudes.nl	http://www.superdudes.nl/showtopic/825319	Straf Robert M.	3340 88/100 2939
Jongeren website	Superdudes.nl	http://www.superdudes.nl/showtopic/825640	Aanraking met politie	1856 80/100 1485
Twitter	Twitter	http://twitter.com/#!/wouten	Politie	2227 76/100 1693
Twitter	Twitter	http://twitter.com/#!/politie	Politie	1875 73/100

				1369
Twitter	Twitter	http://twitter.com/#!/crimineel	Criminaliteit	1767 79/100 1396
			TOTAAL	80198 51369